

چيروڪه ٿه

حه فته نامه يه كي ٿه ليڪتر ٻوني تايبه ت به چيروڪي كارگه ييه؛ نهها.

ژماره 6 - 26 ي ريبه ندان 2717

چيروڪ نووساني ٿه م ژماره يه:

مريه م قازي
هيو شاهيان
موحسين سوبحاني
هيو بهيرام
شه رمين سالحي
شه مال ٿه حمه ددوون
له يلا خاكي
ناسر فه تحي
بيژهن ره چماني
فه رهاد سالحي فهر

ٽيوري:

مريه م قازي

چيروڪي ميوان:

رنگار لوتفي
ره سوول ٿا غاپوور

به تامي چيروڪ:

لاپه ره 44 ...

ٿاماده كاران:

ٿه مير سيرا جه دين
ناسر فه تحي

«سه ره خۆیی»

ماوهی سه دسال بوو دهههه ویست بهردیکی گهوره له کینۆیکی بلیند وه سه رخا; هه ر ده بیرده سه ری و ده کهوته وه خواری. زیاتر له په نجا سال بوو شیرهی نهوتی ماله کهی له بهری ده پویشتوو بۆی نه ده گیراوه. هه موو جارێ که پپی وابوو ئه وه دوایین پپی گرتنه وهی شیره کهیه; مه منا پیچه کهی هه رز ببو; که توندی ده کرد; دیسان له سه رپا به رده دراوه. لایه کی بیری له گۆران دابوو و لایه کیشی ماندوویه تی و برسیه تی برستی لی بریبوو.

مه لای جیرانی له بهر خاتری شاهیدی ماره به جاش بو شام بانگه یشتنی کرد. مه لای هه لپه ره ست خۆیه کی زۆری به چیشه که وه کرد بوو. له په ستا ئاوی ده خواره وه. بی ئیختیار له سه ر سفره خه ونوو چکه بردییه وه.

له خه وه هه ستا. به یانی زوو شیلانگیکی له شیره نهوته که دا و ناردی بو ماله مه لا. به رده که شی له سه ر کپه که وه جار ه داوه بو خواری. بیری گۆران بوو به دۆران.

بیژهن په رحمانی

«ساعات دوو و نيوه»

كاتيك مامۆستا خەريكي وتارييژى دەبى؛ گەنجىك كە داىكى ناردبووى باوكى له مزگەوت بانگكاتهوه بۆ مالى و، ناچار ببوو بۆ ماوهيهك گوى بۆ قسهكانى رابگرى، لىي هەلدهستىته سەرپى و پىي دەلى: "مامۆستا ئەو قسه باشانهى دەيانكهى بۆچى بۆخۆت رەچاويان ناكەى؟"

مامۆستاش له وهلامدا دەلى: "ئەو قسه باشانه بۆ ئيوه باشن، نەك بۆ من؛ من بايى ئەوهنده ئەم سەرە دووپووت و نيوييهم بە بيرکردنەوه رەتاندوو، كە پيوستيم بەوه نەبى كلاوى بخەمه سەرى."

گەنجەكەش دەلى: "جا مامۆستا بەو قسهيهتدا ناچارت كردم رازىكى خۆم پى بلىم؛ رىگەم دەدەن؟ ها؟ ئەرى؟! دەى باشە؛ ماوهيهك لەوهپيش مردم تا توانيم بگەرپمەوه سەردەمى منداليم. بەلام هەرچۆنىكى بوو توانيم. بەتاقى تەنيا. خۆم رىگاكەيم دۆزيبەوه. فوورموولەكەى بەكەس نالىم. بۆ ئەوانەى پيش من دەستيان بە فوورموولە تايبەتەكانى ژيانى خويان راگەشتبوو، پىيان دام؟ رىنوئىيان كردم؟ نا، بىگومان كەس هەر حيسابيشى بۆ نەدەكردم. بۆشيان گرنگ نەبوو كە لەوانەيه دواتر لەبەر ئەو شتانه تووشى گرىي دەروونى بم. بەهەر حال توانيم، رىك گەرپامەوه بۆ تەمەنى دوو سال و نيويم، ئەوكاتەى تازە خرتۆلە و گازانخۆش ببووم. سەعات دوو و نيو بوو. دواى ئەوهى تىر و پر خۆم ماچ كرد، هەلبەت لەبەر ئاوينە، موبايلهكەم لە گىرفانم دەرهيئا و سيلفييهكى جوانم لەخۆم گرت. بەر لەوهى جادووى فوورموولەكەم لەكار بكەوى، زوو گەرپامەوه ئىستا. جارى دلم نايە ئاوا بەخۆپايى لە فەيسبووكدا بلاوى بكەمهوه؛ هەتا بۆ مزگىنىيى بلاوكردەوهكەى، لە ستاتووسىكدا، ژمارەى لاىكەكانم لە دووهزار و حەوسەت و هەژدە لاىك تىپەر نەبى، سلفييهكەم بلاو ناكەمهوه."

مامۆستاش دەلى:

"سپىلى ئەكاونتى فەيسبووكەتم بۆ بنوسە، دوايى بۆخۆم ئەدت بۆ دەنىرم."

سهعات ههشت و نیوه

ملیه کورته که له سههر سهعات نۆیه و میله درێژه کەش له سههر سهعات دوازدهیه، به لام سهعات دوو و نیوه. سهعات یازده و چل دهقهیه، به لام هیشتاش ههر سهعات دوو و نیوه. دهچم وینیا کچم که دووسال و نیوی ته مه نه، له باخچهی ساوانیان دینمه وه مألئ. سهعات ریگ دوو و نیوه؛ ده لیم: "وینیا گیان ئیدی ئه مجاره به راستی سهعات دوو و نیوه، ههسته وهختی خه وه!" وینیاش ده لئ: نا بابه، سهعات دووووو و، نیوه!!!

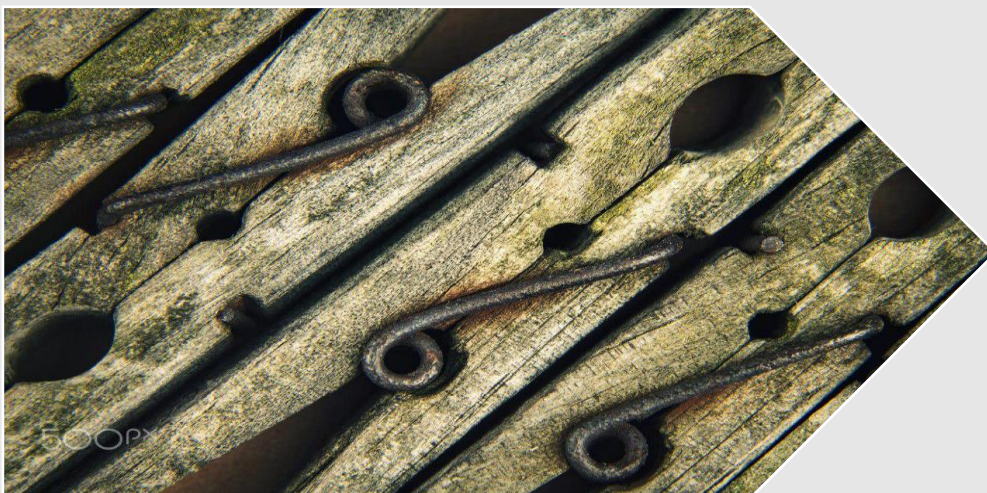
سهعات سی و نیوه

بئ هیوا له پازیکردنی وینیا له بابهت خه وانندی؛ خه ریکی خو خافلاندن به فه یسبوو که که مه وه بووم، که بینیم مامۆستا ئه دی بو ناردووم.

سهعات چوار و نیوه

وینیا هاتوو له بهرم ده پارێتته وه که بیبم بیخه وینم و، زوو زوو ده لئ: بابه! بابه! بابه سهعات دوو و نیوه!

ناسر فهتھی

نهک له بهر ئهوهی لهم دێیه دا کهس
نهخۆش نهبی نا! پهقیبکی به هیزی
ههبوو که ئهگهر بمانههوی به زمانی
ئهمرۆیی بهراوردی بکهین له چاو ئه
فهوقی تهخهسووسی ههموو نهخۆشیهک
بوو چ جهستهیی چ پرووحی و دهروونی!
دکتۆریک که له واقیعدا بوونی نهبوو و
پیک هاتبوو له داره بهنیکی پیر و کهلهکه
بهردییک که بهدهوریدا کیشرابوو!

نیوهرۆیهکی گهرمی هاوین که من
گهرمازدهه بیووم و به تاوو لهرز
هیئنجمههاتی و تهواوی جهستهم
دهلهرزی دهستهجی ژنانی گهرهک له
مالهکهمان له دهوری سهرم کو بوونهوه و
..

" تاوی بردوو نا نا کچی ترساوه
کووپهکهی خهجه بیوهژنیش وابوو
شهياتینان دهستیان لیداوه! نا کونه چاوی
زهرد بوون رهنگه زهردوویی گرتبی دهبی
سووریزهی لینههاتبن؟ "

وهک سپالیکی ههلاپازنهراوم لیهاتبوو له
ئارهقهی تاوو و لهرزهکهمدا دهتکووت
جهرگ و دلّم خهریکه له گهرووم را دینه
دهر بیدهسهلات وهک ماری سڤ بوو له ناو
جیگایه کهمدا تهنیا چاوم زهق بریبوونه بن
میچهکه و ههموو ئهه قسانه به میشکمدا
دههاتن تا ئهوهی که جله کانیاں له بهر
داکهندم و بۆیان له توونگه دۆیهک که
شهویک له بهر تاو به قسهی خۆیان
کردبوویانه دۆی شهوی ههلیکشا و

«شهخسه پهرو»

ئهوهی که شهویک به سوودفه دواي چهند
سال بگهڕییهوه شوینی له دایک بوونت و
له کویره دێیهک بمینییهوه که تهناهت
هیلی نیتیش به باشی کار ناکا و له
جیاتی ئهوهی که وهک عادهتی
ههمیشهییت سهرت له ناو گوسی
موبایلهکهت دابی خهریکی دهوور
کردنهوهی بیرهوهریهکانت بی، جیا له چیژ
و نۆستالۆژی لهوانهیه بیته هۆی بیر
کردنهوهی زیاترت له مهڤ شیوهی روانیت
بهسهر رووداوهکانی رابردوو و داهاتووش
تهناهت!

له ناو ئالبوومه کۆنهکهی مالی خالم دا
وینهیهکی خۆم دیتهوه که تهمنی ئهه
وینهیه رهنگه تهنیا چهند سال له تهمنی
خۆم کهمتر بیت ئهوهی که سهرهنجی
راکیشام ئهه پهرو سهوزهبوو که مهچهکی
دهستی چهپم بهستراوو، ههلبهت من ئهه
پهرویهم جوان لهبیره و تا سالانیکی زۆر
ههر به دهستمهوه بوو بۆ چوونه همام و
ئاودهست چوون و کاتی خهه ئیدی ئهه
پهرویه وهک بهشیک له جهستهه ههمیشه
له گهه مندا بووه..

ئهه دکتۆره فیلیپینییه که به دکتۆره رهشه
ناویان دهبرد لهوانهیه بیکارترین دکتۆری
سهر زهوی بووبی ههلبهت به رای من ،

گۆشهی له پهڕۆیه ک پێچا و له جامه
ئاویکی هه لکیشا و که میکیان دهرخوارد
دام و دواتر دهستیان له ئاوه که هه لکیشام
له گیرفانی که واکه ی پهڕۆیه کی سهوزی
دهرینه و تیتۆلیکی لی دادری و له
مه چه کی دهستی چه پی بهستم!

مه لا سه عید پرووی کرده دایکم " ته شتییک
کولیره بۆ ئه سحابه ی بهری میرگان بکه به
خیر و کوره کهت ببه له کوشی ئه سحابه ی
هاوی ئیشالا خوی شیفای به په حمه تی بۆ
ده نیری ..

زۆربه ی هاواله کانم ته نانه ت زۆریک له
گه و ره کانیش هاوشیوه ی ئه م په رۆ سه وزه ی
میان له ده ست به سترابوو یان لانی که م
له سووچیکی شانیان به درزیله کوه
په رۆیه کی لیدرابوو ئه و په رۆیه زۆر کاری
ده کردن بۆ وینه ئیوارانه کاتی تاریکان که
له کایه کردن ده هاتینه وه له ناو کۆلانه
ته نگه به ره کاندای له شه یاتینی ده پاراستین
, پیش لیپرسینه وه ی وانه ی قوتابخانه به
ماچ کردن و له ده م و چاو خشاندمان
سه رکه وتوو ده کردین , یان کاتی
تۆپارانیه کانی شه ر ده ی پاراستین له ناو
په ناگا و ئه شکه وته کاندای ! و زۆر شتی
تریش ..

شه وانه که له سه ر بان ده خه وتم پیش
نووستن چاوم له ئه ستیره کان ده بری و زۆر
جار به خه یال تا نزیکیان ده چووم به لام
زۆربه ی شه وانیش چاوم له ئاسمانی سه ر
سه ری ئه سحابه ی بهری میرگان ده کرد

دوایش هه ر وا به ته ری له بهریان
کردمه وه و باوه شیکیان گه لا بی له
جه سته م پێچا و به رمالیکیان پیدادام !

به بۆنی ترشای دۆی ناو جله کانم که له
گه ل گه لا بیه کان تیکه ل ببوو هینده ی تر
دلیم ده شیوا و له گه ل تاوو له رزه که دا پشت
پیلوه کانم وه ک پۆلووی ناو ئاگر به چاومدا
ده توانه وه و ده چوومه ناو خه ونیکی ئالۆز
که ته واوی جر و جانه وهر شه یاتینی تا
ئیستا نه دیتوو له ده ورم ده هالان, سه ره تا
خالیکی ره شی گه و ره بووم که له گه ل هه ر
چنگ لیدانیاندا به شییکم ده رۆیشته و رام
ده کرد دواتر پۆلیکی دی له لایه کی
دیکه وه هیرشیان ده کرده سه رم و
پارچه یه کی تریان ده پچریم تا ئه و
جیگایه ی که به قه د ده نکه نۆکیکم
لیده مایه وه و هه ولمه دا به ناو عه رزدا رۆ
چم و له دهستیان رزگارم بی له کۆتایشدا
ئه وه ی که له هه موویان درنده تر بوو
پیشه کی به سه ردا ده دام و پلچ و پانی
ده کردمه وه و به ده نگی زیریکاندی خۆم له
خه و را ده چه نیم و گه لا بیه کانم فریده دا ..

"بسمیلا بسمیلا هیچ نیه رۆله ئه وه ی که
میزم به خۆمدا کردبوو یا نا بۆم
لیکنه ده درایه وه چونکه جله کانم هیشته ش
به دۆی شه وی ته ریان هه رمابوو مه لا
سه عید به ده زیجه قه زوانیه کی
ده ستیه وه له ژیر لیویه وه شتیکی
ده بزړکاند و فووی به سه ر و گوێلاکی
مندا ده کرد دوایش کوه قاقه زیکی سی

له بئى بازارى خاوه نه كهى خهريكى مئيش له خو دهركردنه، من برينه كه م زوو چاك بووه و ئه و پرۆژهى كه بو ده رهينانه وهى ته قه له كانى برينه كه م چوومه وه ده رمانگا حه زم ده كرد زور پرسیار له دكتوره ره شه بكه م به لام نه مكردن!

ئه وهى كه پيرئى نيك به هوى ژانى پشتيه وه ته شتئى ك كوليره بو ئه سحابه كه بكاته خير تا ژانى نه مئىنى! يان كو و كچه حازه به كان به ردوو چكه يه ك به كئىلى سهر قه برى ئه سحابه كه وه بخشكينن تا به شكوو پئيوه نووسئ و مرادى ناو دليان حاصل بئى! يان شئتئى ك به ده ست و پئيوه نده وه ببه ن و له دارى ئه سحابه ي ببه ستن تا به شكه م جندوو كه و شه ياتئى لئى دوور ببه نه وه! يان ئه و ژنه نه زوكانه ي به هيو اى مندال بوون له گلى سهر گوړى ئه سحابه يان ده خواردوو و دوايى چهند مانگ هاتوو و چوى دكتور و ده وا و ده رمان كه منداليان ده بوو له خير و كه راماتى ئه و دار و كه له كه به رده ي به ده وریدا كئىشرا بو يان ده زانى! ئه وانه و هه زار شتى هاوشئوه له زه ينمدا ، ئه و پرۆژه هه موو ئه م پرسیارانه وه ك گرئى كوئره يه ك بوون كه حه زم ده كرد كه سيك بيانكاته وه بو م جوان له بيرمه كه دكتوره ره شه ته قه له كانى ده رده هينام چاويكئىشى هه ر له سهر شاله سه وزه كه ي ده ست م بوو له وانه يه هاوشئوه ي ئه و پرسیارانه ي من ئه وئيش كو م ئىك پرسیار له زه ينیدا بووبن كه تا ئىستا له كه سى نه پرسیوون..

وه بير قسه كانى ناو قاوه خانه ده كه وتمه وه " باپيرم به ره حمه ت بئى گئىراويه ته وه به چاوى خوئى نوورى سه وزى له سهر ئه سحابه ديوه به رى به يانئيه ك ، ده لئىن زه مانى عه رووسان(مه به ست ئه رته شى روسيايه كه كاتى خوئى له ناوچه ي كوورده واریدا به عه رووس ناويان ده بردن) سه ربازئى ك ته قه ي له مه رقه دى ئه سحابه ي كردوو پرۆئىك نه گووزه راوه فيدار بووه و دوايش ده ست و پئى به قوونئوه روواون!

به ترسيك ه وه لئوم ده گه زم و شاله سه وزه كه ي ده ست م ماچ ده كه م چاوم هه ر له سهر ئه سحابه كه يه ده بئى نوورى له سهر هه لئى؟ بلئى مئيش بيئىنم؟ "

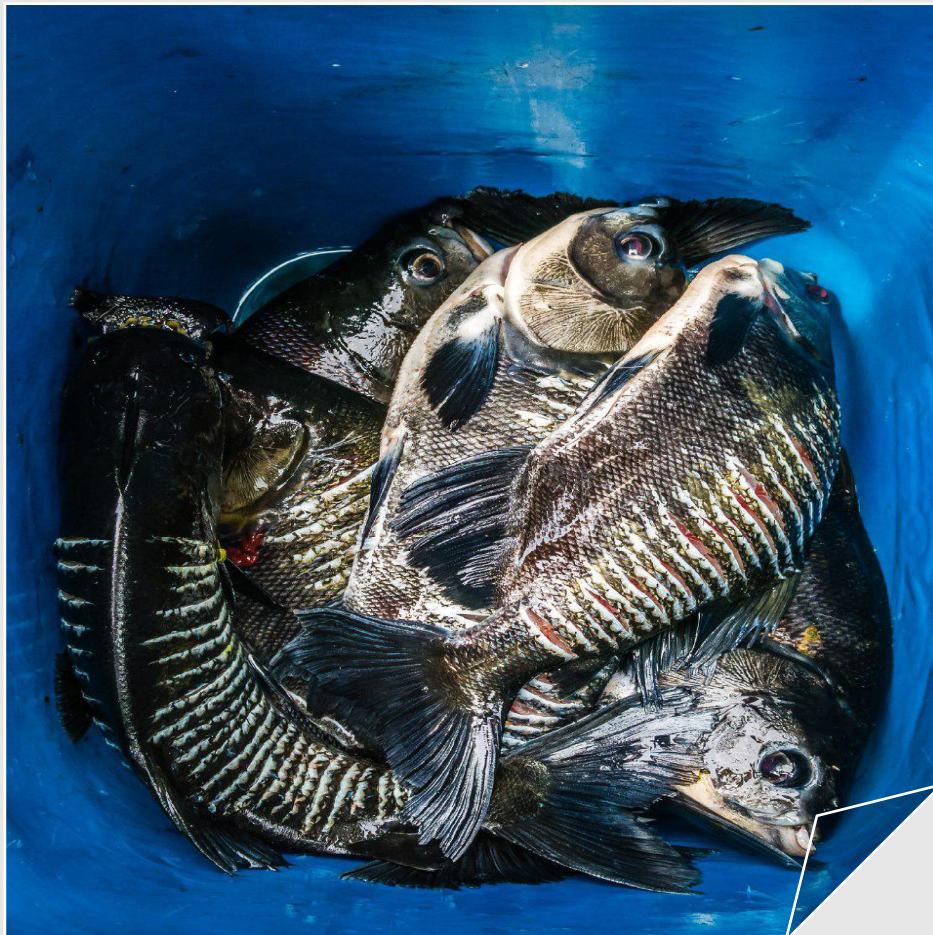
يه كه م جار كه دكتوره ره شه م بيئى بو ده رمانكردنى سهر م بوو كه به هوى به ربوونه وه م شكابوو ئه وه يه كه م جار بوو كه نه ئه سحابه كه ي به رى ميگران نه په رۆ سه وزه كه ي سهر مه چه كم نه يان توائى بمپارئىن يان دواى شكانى سهر م خوئينه كه م راوه ستئىن! دكتور به و پئيه ي كه سالانئىكى زور له ناوچه كانى كوورده واریدا ژيابوو زور جوان به زمانى خو مان قسه ي ده كرد ئه وه ي كه سه رنج راكئىش بوو ئه و بيئايه ي كه وه ك ده رمانگا درووست كرابوو تا راده يه ك نزىكى ئه سحابه كه بوو وه ك دوو دوو كانى ره قىبم ده هاتنه پئىش چاوان كه يه كيان زور رمئىنى هه يه و ئه وى ترئيشيان

لقیکی داره به نه کهم شۆر کرده وه و چه ند
هیشووم قه زوانی تازه لی کردنه وه بو مه زه
بیج دله پراوکی ئه وهی که ده ست و پیم به
قوونیه پروین پالم وه دیواری ده وری
ئه سحابه که دا و بیرم له وه هه موو لیره
قه دیمیان ده کرده وه که ئه وه که سه ی که
دیتوونیه وه زۆریک له مراده کانی حاسل
بوون له گه ل گهرم بوونی سه رم جار جار هه ش
کزه بایه کی فیئک ده هات و په رۆ
سه وزه کانی ناو ئه سحابه که ده له رانه وه ..

فه رهاد سالجی فه ر

به گوشی موبایله کهم وینه یه کم له م وینه ی
کونه ی خو م کی شا و ئالبوومه کهم ویکنا،
ئه ری خاله ئیستاش خه لک ده چنه
زیاره تی ئه سحابه ی به ری می رگان؟

خال م زمانیکی به سه ر لیواری په ره
سیغاره کهیدا هیئا و خسته یه ناو دار
سیگاره کهی " ئه سحابه که به جه عمل
ده رچوو ! دوو سال له مه وه بهر شه ویک
چه ند که سی نه ناسراو ده چن گوری ناو
ئه سحابه که هه لده قه ننه وه و گوایه
گۆزه یه کی پر له لیره ی زه مانی
عووسمانیان تی دا دیتۆته وه و بردوو یانه
به لام خه لک هه ر ده چنه سه ر زیاره تی و
وه ک پيشوو شوینیکی پیروژه! "

«سۆنه بهرۆنه»

هه لده فری ده که ویتته نیو ستله که ی، له
خوشیان ده ی کاته شلیه شلپ و دیتوو
ده چی.

سۆنه کوا کوا ی کرد
له و لای به و لای هه رای کرد:

"من تیر نابم له ئاوی
له شلیه ی نیو چلکاوی

ئه و ئاوه له راستیه

هیی میدادان قهستیه

هه لئاچم له سی پایه

سه برم له کنه نگۆ نایه

سرینه وه م نیه له خواری

خواحافیزتان بی جاری

ئیدی له وه یواوه سۆنه خنجیلانه ی
چکووله له سه ر لاپه ره نه ققاشیه کانی
ئابره نگ ژیا و به بوونی ئه و هه مۆ ئاوه
زۆر خوشحال بوو.

لاپه ره کان له سه ر کورسیه ک داندرا بوون
و له سه ر هه ر لاپه ره به میدادرهنگی
نه ققاشیه ک کیشرا بووه. له سه ر ئه و
لاپه رانه سۆنه به رۆنه ی خنجیلانه ده ژیا،
سۆنه ی خنجیلانه له گه ل میداده کان
ببونه هاوپی.

میدادرهنگی شین، ئاوی ده هینا

میدادرهنگی سه وز، خواردنی بو دینا

کاتی میدادیک به هه له له سه ر
لاپه ره ییک ده خشا سۆنه به خششه خشی
باله کان هه له که ی ده سر یوه و به م جو ره
یارمه تی یکردیان ده دا. سۆنه و
هاوپییه کانی زۆر جار چاویان له
خواره وه ی کورسیه که ده کرد و پییان
جیهانیه کی سه یرو سه مه ر بوو.

رۆژیک سۆنه به رۆنه خه ریکی سرینه وه ی
بوو؛ سه تله ئاویک بو ئابره نگ له بن
کورسیه که ده بینی؛ ده ی هه وی تاقی
کاته وه، به لام هاوپییه کانی ناهیلن، سۆنه
جوابیان ناداته وه باله کانی لیک ده کاته وه،

له یلا خاکی

«زینده خهون»

له ناو جیگا که مدا ههر بیرم له قسه کانی ده کرده وه، نازانم بۆ خۆم ده کرد له و دوو چه وتوو هی که له مردنی باپیره ی ده گوزه را ههر باسی شتی سه یر و سه مه ره ی بۆ ده کردم، ناخافل ترسیکم له سه ر نیشتبوو هه ستام گلۆپی دیوه که م هه لکردوو جار یکتیر سه یری وینه که م کرده وه، ماریکی نه ستووری شاخدار که کۆمه لیک ماری بچوو کتر له ده وری هالا بوون له ژیر وینه که ش چه ند ژماره و هیما که من سه رم لیانده رنه ده چوله گه ل نه وه ش قسه کانی له گویمدا ده زرینگانه وه...

"باپیره م مارگر بوو له ته وای ژیانیدا من بیرم نایه نه خۆش بووبی دوای مردنی دایه گه وره شم ههر به ته نیا ده ژیا، هه می شه ش له ماله که یدا چه ند ماری هه بوو ئیمه له ماله وه رۆنی مار زۆر به کار دینین دایکم ده لئ بۆ ئازاری پشت و لاقه کانم زۆر باشه، تۆ سه رنجت داوه لۆگۆی ده رمانخانه و نه خۆشخانه کان هه موویان وینه ی ماریان تیدا یه؟ باپیره م هه می شه ده یگوت وزه یه کی نه ینی له و مارانه وه رده گرم که ته مه نی گه یشته نه وه د سال من خه ریکبوو به و قه ناعه ته ده گه یستم که له وانه یه قه ت نه مری"

ههر له ناو جیگا که مدا جینگلمده دا نه مزانی که ی خه وم لیکه وتوو که به زه ی ته له فۆنه که راپه ریم به و پییه ی که نه مپۆ پشوو بوو من چاوه روانی زهنگی موبایل که م نه ده کرد. په شوکاوی له پشت ته له فۆنه که را ته وای به دهنگیه وه دیار بوو، باپیره م نه مردوو من دلنیام دووی شه و هاته خه ونم "به پیکه نینه وه گووتم توو دینت واز بینه له م قسانه وچیتیر می شکئی خۆت و خۆم ئالۆز مه که "به راستیمه نه وه ی من دیتم خه ون نه بوو..." ده ی من چیبکه م؟ "کلله کانی مالی باپیره م هه یه ده بی یارمه تیم ده ی به یه که وه بچین ژوو ریکی نه ینی هه یه له ژیرخانی ماله که یدا چاولیکه به ته له فۆن ناکری تا نیوو کاتز می ری دی خۆت ساز که دیم به شوینتدا"

به پلیکانه کاندای چوینه خوار ژوو ریکی تاریک و شیدار که به و ته پ و تۆزه ی له سه شته کان نیشتبوو دیار بوو ده میکه که س نه هاتۆته ئیره، به دل هه راکیه سه یری یه کترمان ده کرد من وام نیشاندده دا که هه موو شتییک ئاساییه نه و به پیچه وانه ترس به روو خساریه وه دیار بوو، له سووچیکی دیوه که دا بوو خچه یه کی پر له کتیبه کۆن سه رنجی راکیشام، 'مه فاتیه و لجنان' سه ریکم راره شانده تۆ به دوای چیدا ده گه ری؟ "ته قسه ی گه نج، چه ز ناکه ی ده و له مه ند بین" چیه فیلمی ته خه یوولی زۆر ده بینی؟ "قاقایه کی کیشا... وه ره سه ری نه م سندوو قه م له گه ل بکه وه.."

به حاله حال هه ناسه م ده كيشا ماريكي ئهستور له جهسته م هالا بوو به شيويه كه وهك تهواوي لهشم به گوريسيك تهتر پيچكرابي نه مدهتواني خوم بزيوم به پيچهوانه ي ئهستوري و دريژي ماره كه ترسينه نه بوو جووتيك چاوي رهنگ ههنگويني كه هه ر جاره ي لي مده پروانين ئاسوودهيه كه به دلما دههات له تهواوي لهشم هالا بوو ههستم ده كرد له ناو دهرياهه كه له ئاوريشمدا له گه ل هه ر هه ناسه ي ماره كه دا تهزوويه كه به لهشمدا دههات و ئارهقهيه كي سارد به لاجانگه وه قهتيس ده ما ! من پيشتريش له مار دهترسام به لام ئه م ماره جياواز بوو زمانيك ي پان و دريژ كه ئه وهنده به جهسته مي دا هينا بوو ههستم ده كرد جله كاني بهرم له رۆن هه لكيشراون، بو چهند ساتيك بي هيچ كرداريك نه له لايه ن ئه و نه منيش تهنيا چاومان بريؤيه كتر له ناكاو زه ختم بو هات و ويستم بقيرينم به لام پروونا كايه كي سهوز رهنگ هه ليلووشيم و به خيرايه كي له راده به ده ر هه لسوورام وهك ئه وه ي له ناو ئاميريكي كاره باييدام دواتر وهك توپيكي خرم لي هات كه له ناو ديوه كه دا له ده ركه و ديوار ده درام و هه لده بزيمه وه ! له سووچيكي ديوه كه م ماره كه كه نيوه ي جهسته ي بوو به مرؤف به كلكي لي راده كيشام و چهند ژووماره ي له دم خويه وه ده كوتنه وه له لايه ك ببومه توپيكي خر و شه پ شه پينم پيده كرا له لايه كي ديكه ش وهك ئيستام تهواوي ئه و ديمه نانم ده ديتن و بي هيچ ده سه لاتي ك ته ماشاواني ئه م ياره بووم منيش ببومه دوو كه س! له پر دهستم دريژ كرد بو لاي ماره كه به لام كه دهستم نزيك ي ده بوو بچووك ده بووه و من زياتر دهستم دريژ ده كرد تا ئه وه ي كه به رمبه ي خوم له خه و راپه ريم كه له سه ر تهخته كه م به ربومه وه! تهواوي گيانم ئارهقه بوو خوم گه يانده كيللي گلزيه كه و هه لم كرد دل م ئه وهنده توند لييده دا كه ده تكوت ئيستا له سينگم ديته ده ر... له سه ر گلكو ي باپيره ي پالي وه كي له كه ي دابوو باپيره م جاريك بو ي ده گيرامه وه كاتي خوي كه نادر شاي ئه فشار هير شي كردووه بو هيندوستان له كاتي گرتن ي مه عبديك ديتوويانه ده ههزار ماري ئه فعي پاسه واني له م مه عبه ده ده كه ن! ده زاني ئه و زور شتي له باره ي ماره كانه وه ده زاني ده يگوت مرؤف كه ده مرئ تهنيا جهسته ي ده كووزي ته وه و رووحي دواتر به شيويه كي دي ديته وه سه ر دنيا جا يان له جهسته ي مرؤفيكي دي يانيش له جهسته ي هه ر بوونه وري كدا له وانه يه ماريش! به راي تو ئيستا باپيره م ئاگاي له هه ست و خووستي ئيمه هه يه؟"

له چاوه رهنگ ههنگوينيه كاني ورد ده بوومه وه و بيرم له پرسياره كاني ده كرده وه باپيره ي تو ئه وه ساليكه مردووه و تهواو وهك هه موو ئه و مرؤفانه ي كه ده مرن و ده كووزينه وه له خه يالي ئه و مارو شتانه ش وه ره ده ر تكايه ...

فه رهاد ساليحي فه ر

به سه ره په رده كان و دار و دیواری شاردا
 ئە له رینه وه تا خهوی هه موو تاوانباران به
 تالان بهرن. من زۆر ده گریم له کاتی وادا
 و زیاتر ده گریم کاتی ک ده بینم زۆر بهی ئەو
 سکا لاجیانه ئەو گولانه ن که هیشتا به
 ته واوی نه پیشکووتن.

«دانیشتوانی شاری ئەرواح»

له بیرته جارێک لیت پرسیم خه لکی
 کوئی؟ کوتم دانیشتووی شاری ئەرواحم،
 چهنده به من پیکه نی، دهی ئیستا ده لینی
 چی؟ له بیرته هیچ رۆژیکمان به بی
 سه ره پرینی ئەو کوتره جوانانه ی چلیکیان
 زه یتوون به دمیوه به سه ره چووبی؟ له بیرته
 هیچ رۆژیکمان به بی کرانه وهی ئە تله سییه
 نه خو شه زرده کان دهستی پیکردبی؟ یان
 ئەم کرمه رزیوانه ی له جهرگ و هه ناومان
 جییان خو ش کردووه؟ له بیرمه جارێک
 به یه که وه نیچه مان خوینده وه که له
 سه دهی پیشوودا هه موو ئەوانه ی پیشبینی
 کردبوو، ئەو ده می ش هه ر پی پیکه نی و
 کوتت ئەو کابرایه شیت و ماخولیا یه
 ناتوانی شتی چاک بلی!

من ئیستا دانیشتووی شاری ئەرواحم ،
 خه ونی ئەو فرۆکانه ی هه موو شه ویک
 بیستانه کان به شین بوونی جه نازه کان
 وه به ردینن هینده دووپاته بوته وه که ئیتر
 خه ون نین، یانی نازانم ئەوانن دینه خه ونی
 منه وه یان ئەمنم ده چمه خه وی ئەوان به لام
 ئەوه هیچ گرینگ نیه، گرینگ ئەوه یه
 ته نیا له یه کی ک له خه ونه کانمدا که پازده
 شه و رۆژی پیچوو هه شت سه د گۆلم
 ناشت و هه زارانم ساریژ کرد، ئەتو ش له وی
 بووی له بیرته گولله یه ک له لای راستی
 رانت کۆناو دیوی کردبووی وا بو پلیته
 کیشانی من راوه ستابووی ده تکوت
 خه ریکم ئەندازه ی لیباسی بوو کینیت
 پیده گرم، سه رو پرچت به شوولیک ی ته ری
 شیلان هینده جوان هوندبووه که ده مکوت
 ئەوه شاکاری تابلویه کی بیونیه که
 که لکه له ی کی به رکیی نیه، کоте
 کاغه زیکت پیبوو که له ودا رووداوی
 خه ونه کانی من شه رمه زار کرابوو، ئەتو
 به ته وسه وه ده تگوت: ته نیا شه رمه زار!
 ئەوانه ی خو یان پی هه والئیری ئاشتییه!
 من ئیتر عه شق نانس، جوانی شک نابه م
 به م ئازی رانه وه حاسییه م که بو میوانداری
 فرۆکه کان گویم لیده بی. تو باوه ر به من

ئااااااخ...تو به خه وی شاری گوله
 سوینسه کانه وه هه لگه رای و هیچکات
 هاوشینی من نه بووی تابزانی چون هیچ
 ته رازوویه ک نه بوو به ئامیری دادوهری و
 له کاتی هه ل بوونی هه موو چرا سووره کان
 پییان به گازیوه ناو و له کاتی چرا
 سه وزه کان راوه ستان. کونده کان ئاوازی
 ویرانه کانیان ئە چرپوه و هه موو شه ویک
 ته واوی ئەرواحی ئەم بیتاوانانه ی قهت
 هیچ ده ورکیان له هیچ شتی کدا نه بوو

كۆلانەكانى شارى ئەرۋاحدا دەگىپرا؟ نانا
تازە مردوو يان زىندووى ئىمە ھىچ
جىاوازيكى نىه ، تۆ! ئادى تۆ! تۆ تەنيا
دياردهى جىاوازي ئەم جىھانە شىواوھى
منى كە نازانم لە كویدا جىت بو بكمەمە!؟

مريەم قازى

ناكەى من كە پرمەترسىترىن قۇناخى ژيانم
تىپەپراندوۋە ئەۋىش كۆتايى شەر بوو،
ئادى پرمەترسى بوو چونكە لەورۆژە
ھىچكات نەژيام، لەو رۆژەۋە كە لاۋلاۋى
بەژنى تۆيان ونجر بە ونجر دەكرد... و
دايكم لە كۆپى دەرويشەكاندا جەزم
دەبوو، بۆ تۆ بۆ براكەم، بۆ براكەى دىكەم،
بۆ من و دىسانىش بۆ تۆ... ئاگات لىيە
قسەى ئەو كابرا شىتە چۆن وەدى ھات؟
بەشەر دەبىتە وەحشىترىن بوونەۋەرى سەر
زەۋى؟ كارم بەو كابرا شىتەشەۋە نەما، چى
لەو پىرېژنە زياتر بوو كە بە رووتى بە
چلەى زستاندەگەپرا و بە لالەپەتە چىرۆكى
كوژرانى گولە بەرۆژەكانى بە ھەموو

«په دهی به خته وهری!»

که ریك و قه له ره شیک پیکه وه ره فیک بوون، و له میژیش بوو که هاوکاری یه ک بوون. چون که ره که زور زانا، تیگه یشتوو و خوینده وار بوو، قه له که نه گهر پرسیار و شتی هه با له وی ده کرد. دواي ماوه یه ک که نیوانیان له گه ل یه کتر زور خوش بوو و یه کتریان به باشی ناسی، قهراریان دانا که رۆژی ههینی بچنه ده ری بۆ گه شت و سهیران.

به یانی زوو ههر یه ک له مالی خویمان وه ده ره که وتن و له و جیگای وا بریار بوو، به یه ک گه یشتن و دوو به دوو به ری که وتن. ههر وا که ده رۆیشتن و قسه یان ده کرد که ره که وتی: وه لّلاهی من له میژه پیم خوشه بیمه ده ری و بگه ریم، به لام به ناشکوری نه بی به خوم که به ته نیام و که سیکی واش نه بوو که بتوانم له گه لی بچم. زور خوش حالم که ئیستا تۆ هه ی و ده توانم له گه لت دهر و ده شت بکه م.

قه له ره شه که وتی: ئه ری شتیکت لی پرسم نارحه ت نابی؟

- نا، راحه ت به .

- ئه تۆ که ماشه لّلا که ریکی جوان، خوینده وار و ژیری، ئه ری بۆ تا ئیستا شووت نه کردوه تا خۆت له م ته نیایه رزگار که ی؟

که ره که ئاخیکی هه لکیشا و وتی: ئه و ده م من چکۆله بووم و له مه زرا خه ریکی کایه بووم، که له پرده دایتم پیاویکی زه لام هاتوو به زور ئه و کاره ی له گه ل کردم و بوو به باعیسی ئه وه ی من بیکر بوونی خوم له ده س بده م، و تا ئیستاش له گه ل ههر که ریك که ئاشنا ده بم دواي ماوه یه ک که پیی ده لیم من وام به سه ر هاتوو، بی ئه وه ی گوئ له قسه کانم راگری و بزانی ده لیم چی، ده روا و به جیم دیلی.

ئیستاش دهر و جیرانه کان پیم ده لین که ره تورشاو!

زور جار له بهر کاریک که خه تای تۆ نه بووه مه حکومت ده که ن.

ئه وه ش چیرۆکی ژیا نی من بوو

- قه له ره شه که ش زور نارحه ت و غه مبار ده بی و ده ست ده کا به گریان.

ماوه یه کی زور رۆشتن و هیه شتیکیان نه وت تا ئه وه یکه رپوییه کیان لی پهیدا بوو، دواي سلاو و چاک و خوشی، رپوی پرسی ئه ری ئه وه بۆ کوئ ده چن؟ که ره که ش وتی وه لّلاهی مام رپوی ئه وه ئه ورو ته حتیله و هاتووین بۆ گه شت و سهیران.

- دهی یاخوا به خیرین مالی ئیمه ئا لهو لای دارانهیه وهرن با بچینه ژووری شتیک بخۆین.
به ههر حال دواى خوڵکێکی زۆر کهره که و قهله ره شه که بوون به میوانی مام ریوی. نه هاریان
خوارد و ئیستراحتی خویان کرد و ورده، ورده به پڕی کهوتن به ره و مالی و قهله ره شه کهش
ئه و چیرۆکه ی بو کهس نه گیراوه!

هیوا شاهیان

«سیبهرهکان له پاییز دا، بزر دهبن»

له خهونی دا، له زستانیکه سهخهت دا، منداڵیک له قهلاغ دا له دایک دهبی؛
له بههاریکی ته رهسال دا گهوره دهبی و له هاوینیکی بی دهغل و دان دا دهچیته
زانکو و له پاییزیکی ویشکهسال دا ئهفتاوهیهک به دهستهوه دهچی بو مهبال!

خویندکارهکان فیبری ته مبهلی بیوون. هه میسه به جیی ئینشا پیمان خوش بوو؛
ئیملا بنوسن. له وهتا ئه و مامۆستا ریشیهیان بو هاتبوو؛ ههفتهی پینج جار
ئیملا پی دهگوتن!

مامۆستای پیشوویان، به یانیان که له خه و هه لدهستا؛ هه موو رۆژی ریش و
سمیله کهی شهس تیغ ده کرد؛ دوای هه مام و بهرچایی سهری سهعات له سهر
کلاس حازر ده بوو. مندا له کانی بهر له هه موو شتیک فیبری بیر کردنه وه و پرسیار
ده کرد؛ زۆریشی بایه خ به نووسینی ئینشا ده دا. ده یکوت؛ مندا له کان! یه کیک له
گرینگ ترین وشه گه لیک که له گۆره پانی پر هه نگه مهی ژیان دا ده بی فیبری بن؛
وشه ی "نا" یه. "تا" گوتن ئه و ولامه به که لکه یه که ده بی هه موو مرۆقیک له
هه موو قوناخه کانی ژیان دا، بی شه رمه حوزووری و ترس، توانایی ده برینی
هه بی!

سالگاریک خویندکارهکان به وانه کانی مه یله و ئیملا مامۆستایانی ریشی
وه نه وزیان دا.

له کاتی هه لژاردن دا، دیتی ته وای هاو پۆله کانی وه ک بیبیجان به ده ست
کابرای ئه فتاوه به دهسته وه هه لده به زن. نه یان ویرا به گه لاله ی خه یانه ت، بلین نا.
ئه ویش به توانی "تا گوتن" په ریوه ی هه نده ران بوو!

بیژهن رهحمانی

«رئووی رهش»

من له م كوستانه دوو ٲووه تیناگه م! بو خوئی به سه رما چاوم سه نگی ن ده كا و ٲالم ٲیوه دهنی به ره و مه رگ، كه چی به نیوچاوانمدا وه ك ژیانم ٲابچله كینی كلو كلو تیمده گری. به فر و ته متوومانی ئەم كوستانه سنووری دنیا و بینایی لی كردووم به یه ك ههنگاوی به ٲییم. سه رماكه شی ئاره قه ی ناوشان و ژیركۆله كه می ته وا و ته وا و گوشیه! نه دهنگم دهنگیكه هه لی و نه هازه ی باش ده هیلی بیجگه له گوچكه ی خو م شوینیکی دی به نگیوی.

من له م كوستانه تیناگه م! نه فه سم ٲی دهبړی و ههنگاوه كانم شل ده كا! ده وه ستم. كۆله كه م ده خمه سه ر ئەو گابه رده ی كه گه و ره تره له وه ی به فری ئیره ٲر به به ری بی ت و هیشتا سووچیکی به دهره وه یه. ده وه ستم و دهروانمه بالای ئەو چیا یه كه وه ك سوالكه ریك چهن كونیك بو ته بالاپوشه كه ی و ده یه وی تۆله ی هه ژاری له و كۆل به رانه بكاته وه كه ٲالی ٲیوه ده دن!

سه رما ٲرستی ٲرپوم. ده مه وی ئەو كۆله جی بیلم و به به تالی ههنگاوم سوو كتر كه م. به لام لی ناو ر م. باره كه م له و بو رانه زالم تره كه چاوانمی وه ك نه فه سم ته نگ كردووه و ئەژنوكانمی چون ئومید شل كردووه. هه لیده گرم و دهرۆم. نازانم به ره و كوی به لام دهرۆم. یه كه مجاره هه ز بكه م دهنگی ئیست"ی سه ربازیك بییستم. ناوه ستم و دهرۆم. دهرۆم ئەمما ئیدی له و باوه ٲه دام چیا ی خو ٲراگریش من له خو ناگری! دهرۆم و دنیام هه ر ههنگاویك به سه ر ئەو به فره دا دهنیم به سه دان كلوه به فری دی شوینه شویم ٲر ده كه نه وه. دنیاشم كه قه لغانی ئەو ته مه ی به رده مم ئەشكینم هه زاران ته می تر شوینه كه م ده گرنه وه!....

موحسین سویحانی

東周刊

香港國際金融協會 副會長 劉遵義

PL
COLOR
AY

PL
COLOR
AY

«پاسپۆرت»

نا، نا، دهی ئەتۆش دنیات له خۆت
 کردووته چهرمى چۆله کهى. ئەتۆ قسهى
 خۆت بکه و کارت نه بى. ديار نين به لام
 دلنيام ئيستا هه موويان به دلتيكى ئاوه لاوه
 و عه قليكي فراوانه وه ليم ده روانن و گويم
 لى ده گرن. ههر وهك هه ميشه زمانه
 سووره كهى خۆم بۆ ئەوان ده كه م سه وز و
 به ده ستىك پيمه ره و به ده ستىك گول
 به ره و پيريان ده چم. ئەمن قهت ليره
 نه بزوو تووم و قه تيش نابزووم و وهك
 برايان له سه ر سفره يه كى داده نيشين.
 ئەوانيش ههر به و چاوه وه چاوم لى ده كه ن.
 ههر دوور نه رۆم ده ميك پيش ئيستا بوو
 ئاميزم به هه موان دا گرتبوو و ليك خپ
 كردبوونه وه و له سه ر سفره ي خۆم نام
 دانى. نا، نا، ئەتۆ بۆ هينده پيسى و
 پيت وايه ئەوان وا نين؟ له سه ر كوورسى يه
 چوار پايه كه م خۆم تووند ده كه م. ده بى زارم
 بكه مه وه و قسان بكه م. ده بى باسى كو ترى
 سپى و چله زه يتوونيان بۆ بكه م، ده بى
 باسى كانيا وه فينك و دل ئاوه لاكنيان بۆ
 بكه م. ده بى باسى ره وه زه نه رم و
 نيانه كانيان بۆ بكه م. ده بى... ئاخ، ئاى...
 گه رمايه ك ده لاي راستى له شم گه را. له
 گه رمى خوين ده چى. هاوكات يه ك له
 پايه كانى چوار پايه كه م له قى. ها... "كاهه
 به خاترى خوداى ئەه و جو له جو له ت له
 چيه؟ ده جوان دانيشه با وينه كه ت بگرم
 و ته واويت بى." " بۆ پاسپۆرتمه كاهه
 گيان. شه ش له چوار بى."

هيو به يرام

له سه ر سين، له سه ر كورسيه كى چوار
 پايه دانيش تووم. چرايه كى گه وره له سه ر
 سه رم هه لكراره و ده ورانده ورمى به
 قه دراي باز نه يه كى يه ك مي ترى رووناك
 كردوو. گه رماى ئەم چرايه ره سه ر ئاوى
 خستووم و ده فرياي سرينه وهى عاره قه ي
 سه ر ته وي لم ناكه وم. به رام به رم
 جه ماعه تيكي زور دانيش توون به لام هيند
 تاريكه چاو هه ته رى ناكات و كه س نابينم.
 ده بى بويان بدويم. ئيستا هه موو بوونه ته
 گوئى و ده بى قسه يان بۆ بكه م. من، به لى
 من، منيكي تا ئەم رۆ نه كه س گوئى
 لى گرتووم و نه كه س چاوى لى كردووم.
 به لى بروانه ئيستا ئەمن بوومه زار و
 هه موو بوون به گوئى. ئيستا ده بى هه رچى
 هه يه بيدركينم، هاوار بكه م و ئەوه ي له
 دل دا يه هه لى ريزم. ده مناسنه وه؟ ئەى چۆن
 نامناسنه وه، بى گومان له بير يانه له به ر و
 پشت يه كدى ده گرينه وه و هه ر بۆ خۆم بووم
 به رچاوم روون كردنه وه و فيرى داره داره م
 كردن. نا، نا، لى ده گه ريم، پياو وه دووى
 چوان نه كه وئى چاكه، هه موو كه س هه له
 ده كات. ئەمه شيان له بير نه بى بى گومان له
 بير يانه درم ده دا به چه قه ل و چه په لى به ر
 ماليان و ئەوه له سايه سه رى منه
 مال و حال يان خۆش و ئاوه دانه. بله ي؟ بله ي
 له بير يان مابم؟ ده چمه ده فكه ره وه.
 نيوچاوانم سه ت گنجى تى ده كه وئى. بله ي؟

📷 Ryan Hopkinson

«یاریی رهنگه کان»

چاوه کانی کراوه و زهق، مپ بپوونهوه سهر کاتزمییره ره شه که ی سهر دیواره که، که سالیکی ده بوو له سهر پینجی به یانی مابوووه. له پر پۆلیک په پوله ی سپی خویان کرد به ژووره کهیدا و به دهوری سهریدا ده سوورانهوه، بییری ده کردهوه ئەم هه موو په پوله یه ئەبج له کوپوه هاتبن، په نجه ره کان به سترابوون؛ درگا که داخرا بوو. ده یگوت: تو بلیی په پوله کان لیره له دایک بووبن یان له داوینی یه کیک له تابلۆکانمه وه خویان ده رباز کردییت؟ پیلوه کانی لیکن و کردیه وه؛ هه موو په پوله کان رۆیشتبوون و خوی به تاقی ته نیا مابوووه. چاوی بریبوووه رپوه رگی چوارچپوه که و فلچه که ی به دهسته وه گرتبوو، رهنگی تاریک و بۆر، به شیکی زۆری له تابلۆکه داگیر کردبوو. فلچه که ی شۆرده وه، بییری له ته خته ره شه که ی سالانی پيشووی قووتابخانه که ی ده کرده وه، چیتر ئاسه واریکی لی نه مابوو و وایت بۆرده که له ته پ و تۆزی سهرینه وه ی ته خته ره شه که رزگاری کردبوو. ئەو سال ته وای وانه کان بۆ خوی ده یگوتنه وه، ته نانه ت وانه ئایینییه کانیشیان پی سپاردبوو. رهنگه رۆشنه کان به شیکی بچووک له تابلۆکه ی گرتبوو. منداله کان وانه ی هونه ریان زیاتر پی خوش بوو چونکا ئەو ئاوازه پیمان خوش بوو پیکه وه ده یانگوتنه وه. زۆر جار له بری شیوه کاری سه مایان ده کرد، ده ستیان ده گرت و پۆل پرده بوو له هه را و پیکه نین و قرم و قال. باوکی له شه ست میتر خوارتره وه خه ریکی بیلکاری بوو. فلچه که ی له رهنگه که سه که که وهردا و به سهر بوومه کهیدا کیشا. تا چاو کاری ده کرد دهشت و سه وزایی بوو و سه مای گو له به یبوونه کان و فرینی په پوله سپیه کان... سه یری ئاسمانی کرد، هه وریکی تال، بالی به سهر ئاسماندا کیشابوو. له سهر چوارپایه ئاسنیه که ی پال دارچناره که دانیشتبوو.

با" یاری به سهرپۆشه سپیه که ی دایکی و پرچه خاوه که ی خوی ده کرد.

بییری ده کرده وه چۆن دوایین داخواییمان جیبه جی کردبوو، ده یگوت: پيش کاتزمییر پینج "سیگار بهرگ" یکیان داوه ته دهستی و ئەویش به دم هه واکردنی دوو که له که یه وه قاقای ده کیشا. له ئاسۆی دووری دهروانی په پوله کان نه مابوون و دلۆپه بارانه کان له گه ل فرمیسه که کانی ده تکانه سهر تابلۆکه و رهنگه کانی ته وای شۆردبووه وه. دایکی به سه به تیک سه وزه وه به ره و خانوه که ده رۆیشت؛

کۆته په مه یه که ی له به ری دا که ندبوو و هه ر سیکیان پیکه وه چایان ده خوارده وه. دوور له چاوی باوکی له مۆبایله که ی سه یری دوایین وینه کانی خویانی ده کرد.

شهرمین سالیکی

«ئومید»

شهو بوو. تریفه ی مانگه شهو دیمه نی دهشت و ده ری وه ده ر خستبوو. له سه ر کورسی یه کی دار و له پشت میزی کی دار دانیشتبوو. پشتی کۆم کردبووه و دهستی دادابوو سه ر میزه که و چاوی له به رامبه ری بریبوو. سووراحی و پیاله یه ک له سه ر میزه که بوون. پیاله ی یه که می خوار دبووه و چۆر پیک له بنی پیاله که دا مابوو. ده پازده خوله ک ده بوو دانیشتبوو و جووله ی له خۆی بریبوو. چاوی ئاوه لای بوو به لام هیچی نه ده دیت و به پیچه وانه ی هه میشه مانگه شهو و دیمه نی دهشت و ده ر نه یده بزاون. دهستی بۆ سووراحی یه که برد و پیاله که ی لی لپاولیپ کرد. شه راییکی سوور سوور، ده تکوت دلۆپی خوینه. به بی سی و دوو هه لی دا و تاکوو قرته ی لی نه بری ده می لی نه کرده وه. پیاله که ی دانا و به دوو ده ستان تووند گرتی. ئه مپۆ له به یانی یه وه دلی خوش نه بوو. شه وی له به ر ته له ویزیون خه وی لی که وتبوو و به ده م هه والانه وه خه وی ده چاوان گه رابوو. دیمه نه کانی له به ر چاوانده چوو. هه واله کان به ر ده وام خه به ری ناخۆشیان پێ بوو. له م ماوه یه دا زۆربه ی شه وان میوانی سووراحی بوو. دهستی بۆ سووراحی یه که برد و پیاله که ی لی پر کرده وه. هینایه به ر ده می و بۆنی پیوه کرد. شه راییکی سوور و بۆنیکی خوش. پیاله ی سییه میشی هه لدا. به یانی به ده نگی ئه للاهوو ئه که به ری بانگی وه خه به ر هات. شه لئه ژا و ترسیکی قوول دایگرت. ئاره قیکی سارد هه موو له شی داگرتبوو. دهستی ده کوتا و په له قاژه ی بوو. ده تکوت له شتییک ده گه ری. رۆبووه سه رینه که ی په نای و وه ک دهستی له گه رووی که سییک تووند کردبێ، تووند گرتی و به هه موو هیز و قه وه تی خۆی دهستی لی تووندتر ده کرد. له گه ل هه ر ئه للاهوو ئه که به ری بانگ دهستی له سه ر هه لده گرت و به مست به رده بووه سه رینه که:

”هه ی ناحیسان، خویری چه په ل. پیت وایه ده ترسیم، هه زاری وه ک ئیوه بیته پیشم وه ک سه گ ده یتۆپینم هه ی خویری. هه تا دلۆپیکم خوینی سوور ده له شی دا بگه ری لیتان راوه ناستم.”

ئه و جار دهستی لی به ردا و سه رینه ی به هه موو هیزی خۆی رنی.
 ”هه ی جه رده ی پیس. بۆگه نیوتان دنیای هه لگرت.”

دهستى بۆ سوورپراحي بردهوه و پيالهي چوارهميشى پر كرد و ههلي دا. چاوى له كورسى يه كهى په ناي كرد. كچه له په ناي دانىشتبوو و سهرى دههوندهوه. پرووخسارى كچهى له بهر چاوى زور جوان بوو. كچه جارناچارىك سهرى هه لدههينا و به چاوه گه شه كانى لى پادهما و زهرديه كى بۆ ده كرد. كراسيكي سوور سوورى ده بهردا بوو و ده تگوت بوو كه رازاوه ته وه. جوان له جهستهى ورد بۆوه. له شى چهند گريى له سهرديار بوو به لام سهره پاي نه مهش كراسه سووره كه ده خزا و گري يه كانى داده پوشي. زهق تىي پاما و چاوى نه ده تروو كاند. كچه زور ئه رخه يان و بى خه م دانىشتبوو و سهرى دههوندهوه و جار له گه ل جار جوانتر ده بوو و زهردهى له ليوان نه ده بۆوه. دهستى بۆ سوورپراحي بردهوه و پيالهي پينجه ميشى تى كرد و لوورى كرده وه نيو زگى. كچه له سهردى چهرزى پاكشابوو و ههردوو ك دهستى كرد بۆوه. زهردهى ههردى له سهردى ليوان بوو. دهنگى پيكه نينيكي شيتانه تيكه لوى ئه لاهوئه كبه ر ببوو. كچه پنده كهنى و دلويپىك خوينى سوور سوور رژابوو سهردى زهوى. شنه بايه ك هه لى كرد و دهنگى برووسكه يه ك هات. نمه بارانىك دهستى پى كرد. سوورپراحي يه كهى به دهسته وه گرت و له سهردى ميزه كه را لارى كرده وه و دلوپ دلوپ رشتييه سهردى زهوى. بۆنى زهوى وشكى باران وى كه وتوو تيكه لى بۆنى خوشى شه پاب بوو.

هيو بايرامى

«گه رانه وهی شازده چکۆله»

بیزار بووم له سه رنه وهی کردن بۆ زه وهی و سه ره له برین بۆ ئاسمان؛ تۆ که ته نیا گوئی له هه زاران گوئت بوی، نه هیلن پئی بگهی؛ که له کهی زانستی زویرت که لکی چی ده گری؟! کاتی ئه وه هاتبوو له خیلی جنۆکان دوور که ومه وه، شه رمه کانم بسپی رمه شه وه زه نگ و به ده م شه تاوی مانگه شه وه ئه م چلکا وه له خۆم بشۆمه وه؛ کۆتام به نازاره کانم گه یاند و ئاره زوو و دل تامه زرۆبیه کانم جیهیشت. ئه وه بوو که ریم که وته ویشکه لانی و یابانه کانی ئه فریقا؛ جیهک که ئه ستیره کان له خۆنیشان دانیان شه رم ناکه ن، جیهک کاکتۆسه کان ریشه یان داکوتا وه و بنه بر نه ده کران.

جیهک که بۆنی خه لک و خوات لینیات و ته نیا خۆتی، ئه وه بوو چیرۆکی یه ک بوونی من و یابان. شه ویکیان که له ته ماشای ئه ستیره کان خه نی بووم، گه شکه گرتومی و سه یرم ده کرد ئه وه ئه ستیره کان چۆن خۆ ده که نه ئه ستیره ی باکوور و تینووان و چاوساغان به ره وه هه لدره کان ده بن، چ گه شکه یه ک ده تگری کاتی سه یری هه پروون به هه پروون بوونی ریبواران ده که ی! ته ژی له ژان بووم که قورسایه ده ستیکم له سه ر شانم هه ست پیکرد، موچرکیک به جهسته مدا میرووله ی کرد و ئه ستیره کانم بیرچۆوه، ئاورم بۆ دوا وه دایه وه، دوو سیبه ر و رۆحی رووت و قووتم دی!

یه کیان وتی: «هاورپی، ماره که ت نه دیتووه؟!» سه رسام بووم نه متوانی وه لامی ده مه وه، لیم هاته پیشه وه و هه میسان وتی: «ماره که ماره که!»

وتم: «ئیه کیین چیتان ده وی؟ ماری چی؟»

ئه وه بوو که له گه ل ئه وه دوو مناله ئاشنا بووم، بۆم پرسیار بوو ئاخو دوو منال به و شه وه ئه نگووسته چاوه له و چۆلگه یه بۆ ده بی له مار بگه رین؟!

وتم: «ئیه له کویرا هاتوون؟» وه لامیان نه داوه؛ پرسیاره ی زۆرم ده کرد و که مم ده بیست!

دیسان وتی: «ماره که!» ناچار وتم: «ده یناسم و دۆستی خۆمه! به لام ئیسته خه وتوو، سبه ی ده تانه مه لای ماره که!» بزه یه کیان بزووت و کاکۆل ته لاییه که وتی: «هاورپی ده توانین ئه مشه و لیره بمینینه وه؟» نه مه یشت پرسیاره که ی ته واو کات نه راندم: «به دلنیا یی، به دلنیا یی!»

پالیان داوه و چاویان خومار بوو و خهویان لیکهوت، منش له پال گاشه بهردی لپی تلامه وه و بیرم ده کرده وه دوو منالی شهوگه پر! چهند سهیره، بلی له کویوه هاتبین! خو له ئاسمان بهرنه بوونه و ته وه، ده بی بزانه کین و چیان دهوی!

به یانی شه بهق شابالی به سه ر ئه رزا په خشان کرد، هه میسان کاکۆل ته لاییه که هاته قسه و وتی: «ماره که!»

پیم گوت: «تا پیم نه لپی کین و له کوی را هاتون، جی ماره که تان پی نالیم!» وتی: «ئیوه به ژماره فیرن، که واته من له ب ٦١٢ هاتووم!» پرسیم: «چی؟ ب ٦١٢؟!»

«به لپی هه ساره یه که که ژماره ی ٦١٢ تان پیداو!» پیم سهیره بوو ئاخو له منالیوه هه ره به و شتانه ی فیریان کربووم؛ شه رتی ببووم قهت بیرم نه ده کرده وه، منالیک ده تان له ئاسمان بژی!

وتم: «ئه ی ئه و چاوپه شه ی هه والت!» وتی: «خه لکی زه وینه!» سهیره ییم کرد منالیک خنجیلانه ی قۆز، به لام ئه و گو له چوار گو له رگیه چیه پیه تی، ئای که گو لیک سهیره هه ره به رگیکی رهنگیکی هه یه! رووم کرده چاوپه ش و وتم: «ئای که گو له که ت جوانه!» فرمی سک له چاوه کانیدا قه تیس ما و به کزی که وه وتی: «گو له که م نه خو شه بو ته چوار رهنگ!» چیدی بیده نگ بوو! له کاکۆل ته لاییم پرسی: «ئه و گو له خو شوخ و شهنگ دیاره کوا نه خو شه؟» وتی: «وست! خه لکی ئه م هه ساره یه زۆر ده پرسن و چ نابینن! برینی مه کولینه وه، گو له که ی له سه ره مه رگ دایه، ده بیه یه هه ساره که ی خو م، ئای ئه ویی ده ده ینی تا یه که رهنگ بیته وه! ریوی ره فیقم وتی گوناچه لی ره جی مه هیله هه ساره ی تو جی بو هه ره دوو کتان هه یه، جا منیش ئه و ده بم و پیکه وه ده ژین».

به زه ییم پیداهات و وتم: «باشه پیم بلی چی به سه رهاتووه، که ده یه هوی کوچ بکا؟!»

بوی گپرامه وه که به چ نه هه مه تییه ک کازیله که ی دابه ستووه، گو له که ی ئاو داوه و ئاگر پزینه کانی خاوین کردۆته وه و سه فه ری کردووه بو زه وی و له ریگا به دوای دیتنه وه ی دۆسینت و ریوی، چاوی به ئه و که وتووه، چاوپه شی له خنکان رزگار کردووه و له به حره که گرتوویه ته وه، دواتر چوون تا که گو لی باغچه که که هیشتا ئومیدیک به چاک بوونه وه ی هه یه رفاندوویانه و ئیستا که ده رۆن بو هه ساره ی ب ٦١٢.

وتم: «باشه چاوپه ش له کوی ده ژیا؟»

وتی: «چاوپه ش بوی گپرامه وه که چاره ی ره شتر له چاویه تی، باغچه یه کی هه بوو هه موو رۆژی پیی راده گه یشته گو له کانی ئاوده دا، بژاری ده کردن، بۆنی ده کردن له گه ل بولبولان

دهدوا و کۆتره کان هیلانه یان له سههر دارییکان چیده کرد؛ که چی رۆژی چوار که سی ماندوو و هیلاک ده بنه میوانی، تازیلوکه، زهرده قوره و دوو ژهنگه. ئه ویش رحمی پیا نندا دیته وه و رایانده گری. به لام دوا ی به ینی ئه و چواره ته و او باغچه که ی داگیرده که ن، ده یکه نه چوار که رته، رۆژه کانیش ده بیته چوار بهش ههر لایه کاتیکی هه یه، گو له کانیش له وه به دوا ناچار ده بن چوار رهنگ و چوار بونیان بی، که تیکه ل بوونی ئه و بۆ نانه ده بیته پیس ترین بۆن که مرفه ده رشینیته وه!».

پرسیم: «باشه چوار باغچه چۆن به رپوه ده چی؟» ولامی دایه وه: «به شیکی به ده ست تازی ئه حمه راو که ره، که باوکی تازیلوکه»

(ئای خوا یه بیرم که وته وه که له منالی کتی یکم سه باره ت به ئاژه لان خویند بو وه، چه نی رقم له تازیلوکان بو و بیزم لیده کردن! تازیلوکان زاووزییه کی خیرایان هه یه، به کومه لی پتر له ٦٠ په روه رده ده بن، له چاو چنۆکیان ههر شتی بجو لیتته وه دیکه ن جا با تازیلوکانی دیش بی! چاوه کانیا ن تیژ بی نه و مچه که کانیا ن هه ل مائیوه و وه ک شمشیر له له شی راوه کانیا نی راده که ن، به ئا روا ره کان له ت له تیا ن ده که ن، رقم ئه وه نده لییا ن بو وه هر کات یه کیکیانم ده دی چیلکه یه کم به قوونی داده کرد!)

به تو وره ییه وه وتی: «قسه بو تو ده که م؛ خه لکی ئه م هه ساره یه گو ی رانا گرن!»

وتم: «به لی، به لی گو یم لییه!»

ده با یه به شی له رۆژ بیگاری بو تازیلوکان بکا، به زمانیا ن بدوی .. ئایکه دیزه ییا ن لیده باری!

به شی دو وه م به ده ست زهرده قورا نه! بوونه وه ریکی دیزه و خو په رست! هه موو رۆژی گو له کانیا ن په رپه ر ده کرد، چله زه ی توو نیا ن ده خوار د و به هاو کاری خیلی ژهنگه سووره کۆتره کانیا ن ده کووشت و خوینیا ن هه لده مشت، گه لای داره کانیا ن ده جوو و تفییا ن ده کرده وه و زهرده بیکانیا ن رووت ده کرده وه.

خیلی سییه م و چواره م دوو جو ر له ژهنگن، دهسته یه کیان سه ر ره شی که مه ر سوورن، ئه وانی دی سه ر سوور ژیرزگ رهش! که جار له گه ل جار که نووی گه وره تر چیده که ن، شیله ی گولان هه لده مژن و ژاری چوار رهنگی جیدیلن!

له م نیوه دا چا وره ش م و مۆچ و ته نیا و بی ده سه لات ده مینیته وه، ئه ویه ده یه هوی کۆچ بکا؛ یه کی له گو له کان ده چنی و رپی به حر ده گریته بهر به لام به له مه که ی تیکه ده شیکی و

نووقم دەبى، بە سوارى شەپۆلەكان دىتەوۋە كەنارى زەريا، من و رپوى تىمارى دەكەين و زامەكانى سارپىژ دەكەين. جا رازىمان كرد لەگەلم بى بۆ ھەسارەى خۆم و بىتە ھاوژىن و شەرىكم و ئەو باغچەيە جىبىلى.»

(كەوتمە گىژى خەيال، قەت نەبى لەم جىھانە مەزنەدا، گچكەباغچەك شك بەرى و ئەويشت پى رەوا نەبىن، سەيرە گولى منىشيان پى رەوا نەدەيتەم، باشە بۆ ھەر كەس بە گولیکەوۋە گرفتارە؟! بەدوای بۆنى ئەو گولە پەلكىش دەكرى و ئارامى لىدەبرى؟!)

ھىسان وتى: «خالۆۆ، مارەكە! مارەكە بوو بەچى?!»

وتم: «باشە مارەكە چۆن ئىو دەگەپىنتەوۋە؟»

وتى: «قەولى پىدابووم ھەر كات بىرى گەرانەوم بى خۆى و ژارەكەى لە خزمەتم دابن.»

زانىم چ باسە و تەواو تىگەيشتم! پىم وت لىرە بىنن تا خۆم دەچم دەبەينم، نەپۆن بۆ ھىچ كوى ورياي چاورەش بە!

جا ئانتۆن سەرەتا دىرۆنگ بووم خۆى نەبى، بەلام ئەو كاكۆل تەلايىەى باست كردبوو كە ھەر شەوۋە چاۋ لە زىيوەى ئەستىران دەكەى و ھەزاران زەنگۆلە لىدەدرى و چاۋت لىدەدەگرن، بە دلىايىەوۋە خۆيەتى، جا وتم با لەو خەمبارىيە دەرتبىنم، موژدەت پىبەدەم كە شازدە چكۆلە گەراۋەتەوۋە؛ خەمىشت نەبى خۆم لىمبىست ھەر جوړى بوو كازىلەكەى بەستۆتەوۋە و گولەكەى پارىزراۋە. لەسەر وتەى خۆت ئەو تىلىگرافەت بۆ بەرى دەكەم، زوو خۆت بگەيەنە تا لىم نەكەوتوونەتە گومانەوۋە، من مەحتەلىان دەكەم. ئاي چەند ماندوو و دلگران بووم لەو ھەموو راونانە، راستت دەكرد چ گەورەيە ئەوين! لىوان چاي و ميوژە رەشى بەر دەم، لىبۆتە چاۋى منالە! پىما منىش بەو دەردەى تۆ گرفتار بووم، باشە ئەستىرەكانى تۆ زىيوەيان ھەيە كەچى رەش چالەكانى من لە ئاسمان نايەنە بەر چاۋ! ھەست دەكەم چلىسى ھەلمشتنى ئەوينى منالىكم! زوو خۆت بگەيەنە؛ تا منىش لەدەست نەچووم!

شەمال ئەحمەد دووژن

«سه بارهت به تو»

له پهراویزی چیشتهخانه کهم ده ژیم مه لاهیم، دیموو ده چم تا بزانه ریکووپیکه؟
باشه هه موو شت له جیی خۆیتی! جا ئینجا چ لی نیم؟ بریا لیم پرسی بای!

سخۆر له ته شقی ئاسمان به که لینی په رده که دهستی هیناوه ته پهراویزه کهم؛ چووم
په رده که لادهم، گه ییشتمه نیزووکی په نجه ره که، له ناکا و تاو هه لیمشتم وه ک ئاو،
بووم به هه لم، بووم به هه ور، با راییکیشام چوومه ولاتیکی دی.

هاتمه خۆاری له کانیه ک چاووم هه لینا؛ بی بانگه یشت بو لای کۆمه لیک مرۆف
چووم که له بن دار زه یتوو نییک دانیشتم بوون، به دلهره و که وه سه ییری یه کتریان
ده کرد...

شیرنم دیت، بهرگی چه کداران له بهر؛ چاوی ده چاوی من بری بوو، چاووم له
کانیه که کرد خۆر دهستی گه یاند بوو نیو کانیه که بریقه ی ده داوه، ئاورم وه
شیرنی داوه، پیکه نی، هه ر دووک گۆنای قوول بیوو. هاتم جوابی پیکه نینه که ی
بده مه وه...

فیشه کییک له ئاسمانا ریک وه قوولایی گۆنای که ووت، له ترسان چاووم تووند
چوو قاند جهرگم ئیشا. نووقم بووم.
قیژه هات، سووتان بردی...

ئه سرینی هه ر دوو چاووم تۆی لی ده شاردمه وه
له بیرم چوو پیت بلیم! بریقه ی کانیاه که وه بریقه ی چاوه کانی تۆ ده چوو.
- گوول نه سرین چت لی ناوه؟
- چه ک و خوین به بۆنی ئیستیعمار.

له یلا خاکی

تییینی:

خوێنه رانی بهرپێژ، ئەم چیرۆکانە ی خوێندتانەوه بهرهمی "کارگهی چیرۆکی بیسنور" بوون. له تیلینگر اهدا - که زۆربه یان له ماوه ی چهن رۆژ و بۆ سووژهی هفتانە ی کارگه نووسراون. هەر که مووکۆرییه کیان ههبن، چ له رووی زمان و دارشتنهوه، چ له رووی ناوه رکهوه، دهگه ریتنهوه بۆ ئەوه ی ناماده کارانی ئەم هفتانه مایه به پیتووسی بیان نه زانیوه هه له بر بیان بۆ بکه ن. چونکه چیرۆکه کان کارگه یین و باش وایه قوناخه کانی گه شه ی ئەزمونگه رانه ی نووسه ران وه ک رهوتیک ی میژوو یی، بێ دهسکاری بهرهمه کانیان، وه ک خۆ ی بمینیته وه. واته که مووکۆرییه کان پێوه ندیی به ئاستی هه نوکه یی نووسه رانه وه هه یه و له درێژه ی ئەم رهوته دا، بهرهمه نوویه کانی ئەو نووسه ره بهرپێژانه، به بهراورد له گه ل بهرهمه کانی پیتشوویان، دهکری ده رخه ری کاریگه ریییه کانی کارگه ی چیرۆک بێ.

کلێشه ی یاساکانی خالبه ندی و تایپ و مه رجه زمانه وانیییه کانی بلاوکردنه وه ی چیرۆک له چیرۆکه له دا:

- ۱ - له سه ره سه ره وه ی ئەو دهقه ی دایده نی بنووسن که ئەوه "چیرۆک" ه، "کورته چیرۆک" ه، "کورتیه له چیرۆک" ته یان چییه!
 - ۲ - هه تمه ن ناوی چیرۆکه که تان بنووسن، نه شتان نووسی، ده توانن هیمایه ک شتی ک له بر ی ناوه که ی دا بنین.
 - ۳ - هه تمه ن هه له ی تایپی کاره کانتان چاره سه ره بکه ن!
 - ۴ - تا ئەو جیگایه ی له توانای خۆتان دایه رپێژمان و رپینوسی کاره کانتان درووست بکه ن.
 - ۵ - له خالبه ندی (ئاداتی نیگارشی) هه له و بێ جی، که لک وه رمه گرن، مه گه ر ئەوه ی پاساو یکی تکنیکی تان بۆ به هه له به کاره ی نانی خالبه ندییه کانتان هه بێ. بۆ نمونه: له تیکسته کانتاندا له سی نوقته زیاتر هه له یه، بێ مانایه؛ مه گه ر به مه به سته ی جی خالی (بۆشایی بۆ پرکردنه وه) به کاری بینن! دوو خالبۆر (نوقته کا ما) یان سی خالبۆر، یان زیاتر، پیکه وه، هه له یه! وه ک ئەمه: ؛!!!! کۆتایی رسته کان پارا گرافه کان نوقته یان دهوی! بۆر (کا ما) له زمانی کوردی دا زۆر گرنگه، چونکه پیکهاته ی زمانی کوردی وایه، واته شیوه رسته (رسته ی نیوه چل) ی زۆره و ئەگه ره به بو و خالبۆر رسته کان لیک جیا نه که ی نه وه به ده خالی بوون دپته گۆری. هیما ی پرسیار (!) بۆ رسته ی سه ره سو رمانی، هه له یه. واته هیما کانی پرسیار و سه ره سو رمان [!؟] له جی خۆیان به کار بینن، مه گه ر ئەوه ی رسته که هاوکات هه م پرسیار ی بێ، هه م سه ره سو رمانی. هیما ی سه ره و سه ماره و بێ مانای دیکه بێ هۆکار و بێ پاساو به کار مه هی ن بۆ نمونه: َ َ َ َ َ / , , , , , ستيکتر یان ئەنیمه ی شین به کار مه هی ن.
 - ۶ - کاتی ک دیالۆگ بۆ چیرۆکه کانتان ده نووسن به هیما ی ته قه ل (خه تی تیره) و له سه ره تایی رسته دا دیالۆگه که ده ست پێ بکه ن، بۆ نمونه:
- تکایه تی بگه ن، ئەوه زۆر گرنگه.
 - ئەم هیما یانه بۆ سه ره تایی دیالۆگه کان هه له ن: [+ : < = *]
 - ۷ - ئەگه ره له کاتی دیالۆگ نووسی دا گوتم، گوته، گوته (وتم، وتت، وتی / ئیژم، ئیژی، ئیژی) سیت نووسی پینوست ناکات ته قه لی بۆ دیاری بکه ی. ته نیا به گیومه ی سه ره تا و کۆتایی قه وا ره ی دیالۆگه کانتان دیاری بکه ن. بۆ نمونه:
- له کاتی دیاری کردنی یاساکان پیم گوتن: "دیالۆگ ئاوا ده نووسی!"
ئاوا هه له یه:

گوتم:

- جوان سەرنج بدەن! (واتە ھەم دوو نووقتەى سەرىيەك و، ھەم بۆر، پىكەو ھەلەيە)
ئاوا درووستە:

گوتم: "جوان سرنج بدەن!"

ھەر ھەتەقەلەكانىش لە سەرەتاي دىالۆگەكان جىابكەنەو.
-ئاوا نا!

- ئاوا!

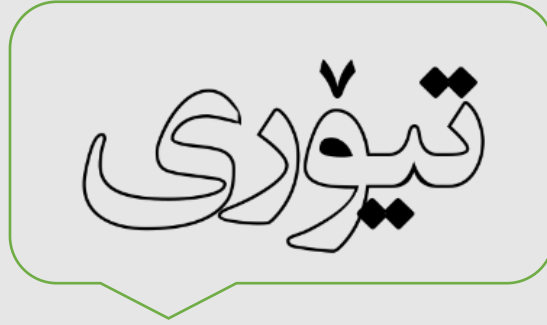
-- ئاواش ھەلەيە، دوو تەقەل (-) بۆ سەرەتاي دىالۆك درووست نىيە. دەبى يەك تەقەل بى (-).
۸- لەزمانى كوردیدا دوو بزوين بەدواى يەكدا ھەلەيە. بۆ نمونە ئەم وشانە ھەلەن: كۆپرا، كۆوا، كۆى،
كۆيم... ئاوا درووستن: [كۆپرا، كوا، كۆى، كۆيم...]

۹- ئاھىش ئاوا دەنووسى: ئاھ، نەك ئاوا: اه [لە زمانى كوردیدا "ئا" ئاوا نانوسى: "ا". ئەو ھەش "ە"
ئەيە، نەك ھى. ھى ئاوا دەنووسى "ھ"]

۱۰- ئەم (؛) نوقتە كۆمايە (خالبورە) بۆ تەختەكلىلى ئىنگلىسىيە، نەك كوردى، زۆر كەس پەچاوى ناكات،
لەكاتىكدا ئەم خالبەندىيانە زۆر گرنگن و دەبى زۆر گرنگيان بى بدەن.
- ئەم بۆر و خالبورانە ھەلەن: ؛ ،
- ئەمانە درووستن: ؛ ،

۱۱- تەكايە ھىماى سەرسوورمان و پرسىيار و نوقتەكانىش (خالەكانىش) بە سەرەتاي رستە نوپىيەكانتەنەو
مەنووسىن. بۆ نمونە:
- من رۆيشم. تۆ ھاتى (ئەو ھەلەيە)
- من رۆيشتم. تۆ ھاتى (ئەو درووستە)
- من برۆم؟! تۆ لىرەبى؟! (ئەو ھەلەيە)
- من برۆم؟! تۆ لىرەب؟! (ئەمە درووستە)

۱۲- ئەم خالانە و كۆمەلەك خالى دىكە، كە ئەگەر تەنيا سەعاتىك كاتيان بۆ تەرخان بکەن و لە
ئىنترنىتدا سىرچ بکەن، زۆر ھەلەى نووسىن و رېزمان و رېنوستان چارەسەر دەبى.
تېبىنى: ئەو كەسەى ئەم تاييەتمەندىيە گشتىيانە پەچاوەنەكات، لە چىرۆكەلەدا چىرۆكى بۆ بلاو
ناكرىتەو. ئەو خالانەش وا باس کران "سەلىقەى و مەندەراوردى" نىن بەلكوو ياساى گشتىن و ھەك
چۆن بۆ لىخورى ماشىن دەبى ياساكانى لىخورىن بزانىن و پەچاويان بکەين، بۆ نووسىنىش دەبى ئەو
ياساiane بناسىن و، بۆ ئاسان خويندەنەو ھەق (لىخورىنى دەق) لەلايەن خويندەنەو دەبى پەچاويان
بکەين.
بەوھىوايەى نووسەرانى كوردىش ھەك ولاتان گرنگى زياتر بە پراولت و پرستىژى كارەكانى خويان
بدەن!

«شیوازی سه مبولیسم»

مریهم قازی

سه مبولیسم زۆری مانا لیده که ویتته وه و ئاخریش بی مانا ده مینیتته وه. " که وابوو ناچارین بچینه سه خاله هاوبهش یان جیاوازه کانی ئەم شیوازه ده گه ل شیوازه کانی دیکه. ههروهها تایبهتمه ندییه کانی شیوازی سه مبولیسم.

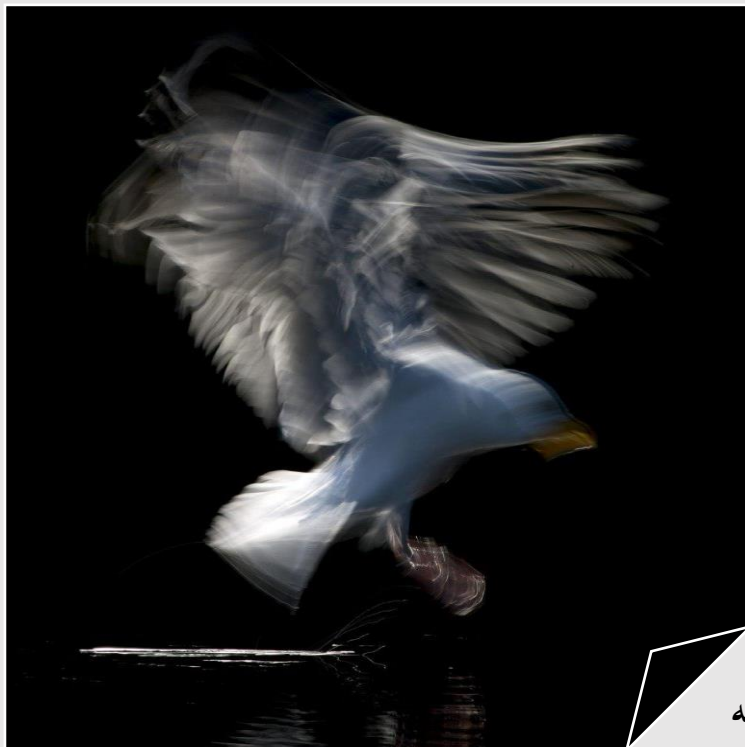
سه مبولیسم وه کوو فیعل symbolien له یونانییه کان وه گیراوه و به مانای به یه که وه به سرانه وه و ته واو که ری واتای دوو وشه وه هاتوو. ههروهها وه کوو ناو symbolon به مانای نیشانه، هیما، ره مز، دال، یان هه نیشانه یه ک که له نیوخویدا واتا و مانایه کی تر هه لگری، هاتوو. بۆ وینه ته رازوو نیمادی دادپهروه ری، گۆلی سوور نیمادی جوانی، شاخه ی زهیتوون و کوتر نیمادی ئاشتی، چرای سوور نیمادی قه دهغه بوونی رویشتن و ...

شیوازی سه مبولیسم به رده وام خۆی له هه ری می تاریفیک کی دیاری کراو ده رباز ده کا. تا قمی ک سو فی گه رییه تی، تا قمی عیرفانی روژه ه لات و روژئاوا، تا قمی ک سه مبولیسم به دنیا یه کی نو ی له شیعی ری نویدا ده زانن و تا قمی کیش به ئامیری کی نو یی ده زانن بۆ ده ربیرینی هۆنه ره کانیتر به جو ری ک کاتی ک سه مبولیسته کان له وه ی که ده یان توانی ده گه ل موسیقا رکبه ره کانی بکه ن شانازی یان به خۆ یانه وه ده کرد، به مجۆره کاری تاریف و ته فسیری ئەم شیوازه زۆر ئەسته م ده بوو. ههروه کی زۆربه ی شیوازه ئە ده بییه کانی پیشووش هه روا بوون چونکه ئە ساسه ن ماهییه تی هۆنه ره لگری تاریفیک کی زۆر مکانیک کی و ئیشک نیه و سه ییال و ده رباز چیه.

هه رچۆنی که له فه ره نگی " کادین " دا بۆ تاریفی ئەم شیوازه ئاوا هاتوو که " وشه ی

که ئەم نیماد و نیشانانە بە درێژایی
میژوو له هه‌موو وڵاتاندا هه‌بووه. که وابوو
سه‌مبۆل به وشه یان ده‌سته‌واژه‌یه‌ک
ده‌گوتری که هه‌م له‌مانای خۆیدا و هه‌م له
مانای وا‌ه‌تر له خۆیدا هات‌بێ. سه‌مبۆل
ته‌نیا تایبه‌تی به‌ زمانی ئه‌ده‌بی نیه، له
کرده‌وه‌کانی کۆمه‌لایه‌تیدا وه‌کوو مست
کردنی په‌نجه‌ به‌مانای نا‌ره‌زامه‌ندی،
هه‌ڵینانی ده‌ست به‌مانای را‌ده‌ست بوون

و... له‌به‌شی
سیاسیدا ئالا
نیمادی
سه‌ربه‌خۆیی
ئاژیری
مه‌ترسی
نیشانه‌ی
هێ‌پ‌رشی
هه‌وایی، ئالای
سپی نیشانه‌ی
را‌ده‌ست بوون
و... له‌به‌شی
ئابووریدا به
هه‌زاران نیشانه‌ی
تیجاری.

که‌سییه و تابعی بۆچوونه‌کانی شاعیر
یان نووسه‌ره که باشت‌ترین نیماده‌کانیش
لێره ده‌خولقین. نیما یووشیج ده‌لی: "
زه‌رووره‌تی سه‌مبۆل رێک گرتی خواردوووه
به‌ ته‌کامولی دنیای ده‌سته‌واژه‌کان و
نا‌ته‌وا‌بوونی مانا‌کانییان. " جاری وایه
حالاتیک به‌سه‌ر شاعیر و نووسه‌ردادی
که له‌وانه‌یه له‌ باری وشه‌وه که‌م بێنی،
لێره سه‌مبۆل نه‌جاتی ده‌دا. تیکه‌ل به
ئیبهام و خه‌یال
ده‌بی و ده‌بیته
وی‌نه‌یه‌کی
تایبه‌ت.
هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر
ئیس‌تعاریه‌ک
زۆر دووپاته
بۆوه ده‌بیته
سه‌مبۆل که
زۆریه‌ک له
داب و
نه‌ریته‌کان و
میژووی نا‌وچه
و هه‌روه‌ها

حالاتی تاک که‌سی خۆی ده‌خاله‌تی هه‌یه.
وه‌کوو کاره‌کانی فرووغ، گو‌لشیری، دانته،
جیمزجۆیس، شکسپیر و...

سه‌ره‌نجام ژان " مۆره‌ئا" له‌ سا‌لی ١٨٦٦ له
ویژه‌نامه‌ی رۆژنامه‌ی " فیگارۆ" بۆ یه‌که‌م
جار باسی شی‌وازی سه‌مبۆلیسمی کرد.
به‌لام له‌ نیوان سه‌مبۆلیسم و نا‌تۆرالیسم
دا دوو شی‌وازی که‌م ته‌مه‌ن سه‌ری هه‌لدا.

به‌لام له‌ ئه‌ده‌بیاتدا هه‌ل و مه‌رجی نیماد
جیا‌وازه و ره‌نگه به هه‌موو که‌س فام
نه‌کری. بۆ نمونه هێ‌مای دایک بۆ
نیشتمان، جاری وایه نیماد پێ‌گه‌یه‌کی
زانستی هه‌یه وه‌کوو نیماده‌کانی
مه‌کته‌بی ره‌وانکاوی فرۆید، جاری واشه
هیچ پێ‌گه‌یه‌ی زانستی نیه و ته‌واو تاک

دههات كه ته نيا به شى حه يوانى مرۆڤيكي بهركارى مونفه عيلى له بهرچاو بووه و ئيتير هيچ ئاسه واريك له و قاره مانانهى دنيايان ده گۆرى نه مابوو . ئاكامى ناتۆراليسم هه لوه شانى په يوه ندييه كانى ئينسانى و هۆنه ريك بوو دژ به ژيان. شۆرش يكي نه هيني ته واوى ئوروو پاي داگرتوو له دژى سياسهت و شيوازه كان كه تا سالى 1885 نادياربوو و له سالى 1870 خوى ئاشكرا ده كا، له دژى زانست و سروشت گه رايى. ئايين زيندوو ده كه نه وه و دنياى بيري نوپى بۆساز ده كه ين. ئه و لاوانه ي جاررز ببوون له هه موو ئه و شتانه ي ناتۆراليسم دايسه پانده بوو به شيووه يه كى ئانار شىستى راست ببوونه وه كه سه مبوليسم يه كيك له شكله كانى ئه و بوو.

رامبۆ ده نووسى:

چه نى سال كه نه گرياوم،

مانگ چه نده دل رهق و هه تاو چه ن رووره شه

له وانه يه كه شتى من به تاته به رد يكي
ناريك تيك بقرمي

له وانه يه من بخنكيم و له باوه شى
خيزه ليندا ئارام بگرم

ده سراگرن ئه ي شه پوله كانى ده ريا

ده سراگرن ئه ي ئه و كه شتيان ه ي به ريم
ده كه ن،

ئه ي ئاسمانى بان سه رم

" هۆنه ر بۆ هۆنه ر " يان " پارناس " و " ئيمپيرسيۆنيسم ". پارناس له ئه ده ب دا بوو و ئيمپيرسيۆنيسم له نه ققاشيدا. ئيمپيرسيۆنيسم شيوازيك بوو كه به سه ر بنه ماي عه واتيف و ئيحساسات و ساكار يكي له راده به ده ر و بى شروقه ي زيادى ساغ ببووه. ئه م شيوازه نه ققاشى له سروشت و دى را، راگويزته شار تا كاريگه رى سه نعهت به سه ر مرۆڤ و ته نيا مانه وه ي له م تيزتيپه رپيه دا باس بكا. له زۆربه ي نه ققاشيه كاندا، به فر باريوه، جى پيى تاقه ري بوار يك تا كن تاقه نيمكه تيىك رۆيشتوو و ري بوار يك له سه ر ئه و دانيشتوو و سيغار يكي پيه، شوقى چراهه كى كز و ... هه رچه ن شيوازي پارناس و ئيمپيرسيۆنيسم هيچكات جى پيى خويان قايم نه كرد به لام بوونه سه ره تاي سه ره له داني سه مبوليسم.

واره كانى (زه مينه كانى) كۆمه لايه تى
سه مبوليسم

له سالانى 1870 فه رانسه يه كيك له ئه سته مترين كيشه كانى ئه خلاقى و بيري تيپه ر ده كرد. ناتۆراليسمى زؤلا به ره و مردن ده رۆيشت و له به رابه ر هه زاران پرسىارى نوپخوازه كان دا مابوو كه پييان وابوو سروشت گه رايى مردوو و به هۆنه ريكي ناله بار و ماندوو كه رى ماكه يى شه رم ئاوه ر ته قبيح ده كرا، به عاميانه و موبته زه ل و به رده ستي نيوى

ھۆكارەكانى فەلسەفى

وھكى دىتمان لە ھەر دەورەيە كدا ھەل و مەرجى كۆمەلايەتى دەگەل بىرۆكەكانى فەلسەفى لەپەيۋەندىكى باشدان و لە تەكۈين و چاكەسازى يەكتردا دەوردەگىپن. لەم دەورەيەشدا ھەرۋەتر، شۆپىينھاۋر دەلى : " جىھان سەرەتا ئىپرادەيە، لەپاشان تەنازوع و لە كۆتاييدا چارەپەشايە " بە بۆچوونى شۆپىينھاۋر لە بن پەردەي ھۆش ئىپرادەي ماقوول و ناماقوول ھەيە و عەقل وەكوو نۆكەرىكى بىئىپرادەيە وايە لەبەردەست ئەودوانەدا، كاتىك ئىمە شتىكمان دەوى بەماناي ئەوہ نيە كە ھۆكارىكمان بۆ ھەبوونى ئەو دۆزىۋەتەوہ بەلكوو چون ئەومان دەوى، ھۆكارىكى بۆدادەتاشين و دەمامكىك بۆ ويستەكانمان ساز دەكەين. لىرەيە كە رەشبينى شۆپىينھاۋر دەس پىدەكا. ھۆش تابعى مەيلە و ئىپرادە مەيل دەباتە پىش و لە لايەكى دىكەش را ئەمىال بىكۆتاييە، كەوابوو مرؤف لە جەبرى چارەپەشى ئەمىالدا پىۋەدەبى و تەنيا مردن رزگارى دەكا.

رەوانناسى بەشىك لە شاعيران و نووسەرانى شىۋازى سەمبۆلىسم

بۆدلىر، مالارمە، رامبۆ، ھەناسە، سەردەمىكى منالى زورنالەباريان

دەسپراگن لە شەتانەوہى پرفىس و ئالا تىجارىيەكانوو

لەم رووناكاييە لەرزۆكانەي كەشتىيە ئەسىرەكانوو...

شىعەرىك كە لەودا شاعىر ھەست دەكا ھىچ پشت و پەنايەكى نيە و خەمىكى بى كۆتايى ئەوى چارز كردووہ و نايىتەوہ ھاوشىۋەي جەماوہر. ئەگەر رۆمانتىسم بۆ راكردن لە كۆمەلگا روو لە سروشت و خەيال و روياو، سەمبۆلىسم حاشا لە تەواوى ژيان لەبەر ھۆنەر دەكا و بۆ ژيان تەوجىھىك و ھۆكارىك لە ناو خۆي ھۆنەردا ديارى دەكا و جىھانى ھۆنەر بە تاقانە قەرەبوو كەرەوہى راستەقىنە لەبەر ھەر نائومىدىيەكانى ژيان دادەنى. شارى فەرەنگ شارى ژيانى بەحەشتىكى دەسكردى زۆر بەرزترە لە ئەفسوونەكانى سروشت گەرايى، سروشت لە نيۆخۆيدا شتىكى نالەبارە و ئەوہ ھۆنەرە كە يارمەتىمان دەدات جوانترى بىنين و بەرفراوانتر. برايانى " گۆنكۆر" دوژمنايەتى سروشت دەكەن و دەلین كاتىك مرؤف لە كۆمەلگا رادەكا ئىتر پەنا ناباتە بەر سروشت بەلكوو دنيايەكى واوہتر و دەسكرد ساز دەكا. ئەم رەوتە ساليانىكە لەزۆر ولاتان ھەيە وەكوو سۆفىگەرىيەتى، ھىپى گەرىيەتى، دەرويشايەتى، پانكى گەرىيەتى، كافەنشىنى رۆشنىرى و ...

ئه شباخانهی له سهر په رده کان ده له رینه وه، ده سه لاتداری بیدهنگی، ئه و چاوانه ی له شوینیکی نادیار راماره و ... هه موو ئه و وینانه بوون که له نوسراوه کانی سه بمۆلیسمه کانداه دیترا.

- خه یال و رۆیا: ئه گهر دنیا یه ک رازه ته نیا ریگای رهخه له ئه ودا خه و و خه یاله، خه و و خه یالبلای که پۆزیتویسم و رئالیسم ده یانه ویست له ئه ده بیات دووری که نه وه سه رله نوێ هاته وه ناو ده قی ئه ده بیات. به رای سه بمۆلیسته کان سروشت هیچ شتیکی نیه جگه له خه یالینکی پر جم و جۆل که له ریگای هه ستمانه وه هه سته پیده که یین، ئه وان هه ر له دهروونی ئیمه دان و هه ر خودی ئیمه ن. له م بواره دا سه بمۆلیسته کان له عیرفان نزیک ده بنه وه.

- ره سه نایه تی هه سته کان و ئی حساسات: به حاشا له راسته قینه ئه وه شتیکی ئاساییه که بو دۆزینه وه هیچ شتیکی به ئه ندازه ی هه ست بو شاعیر و نووسه ر گرینگ نه بی.

- که لک وه رگرتنی تایبه ت له زمان:

- بایه خی وشه: بودلیر ده لێ له وشه دا دیارده یه کی پیروژ هه یه که به رگری ده کا له کایه ی به هه لکه وت له زمان. ورد بینی له ره مز و رازی شاره وه له وشه دا تا ئه و راده یه به لای سه بمۆلیسته کانه وه گرینگ

هه بووه و ئه وه ش ره شبینی کردوون. رامبو زردایکیکی توند و تیژی هه بووه و سه ره نجام له ماله هه لدی، بوو به بوونه وه ریکی کینه یی، بیکاره و شارلاتان، زه عفی ئه عساب و یه کجار پر مه ترسی که بو پارۆنانیک هه موو کاریکی ده کرد، تووشی نه خو شیه کی عفوونی دی و لاقی ده برنه وه و له سی و جهوت سه اله گی له و په ری ژاندا ده مرئ، به لام هه ر ئه و چه ن به ره هه مه ی ئاشکرای ده کا نابغه یه. مالارمه هه روه تر، جگه له دنیا ی ئه ده بیات حازر نه بوو ده گه ل ه یچکس و ه یچشتیک په یوه ندی بگری، ئه ویش له ژیر ئه شکه نجه مرد، ورلین که هینده ی رامبو خو شده ویست که ویستی بیکووژی، ژن و مندالی به جی دیلی و له پیسترین کاباره ی شار دوای ئه وه ی شیت بوو ده مرئ، ئه وانه گرینگترین شاعیران و نووسه رانی سه بمۆلیسمن و دیاره چاوه پروانی چ ئه ده بیکی له وانه ده کری. ترس، فشار، نا ئومیدی، ره شبینی، هه ز به مردن ده سکه وتی ئه و بابه تانه یه.

تایبه تمه ندیه کانی سه بمۆلیسم

- ره شبینی: دیکۆری مژاوی، نیوه تاریکی، مانگ، ته نیایی، ئیبهام، قه لا کۆن و ترسینه ره کان، راده ست بوونی ماخولیا، شاره ویرانه کان، ئاوی گه نیوی راوه ستاو، چرایه کی کز له تاریکایی به ربلاودا، ئه و

جیگایه که سه مبولیسته کان به جادووگه ری وشه کان ده ناسن. توانییان هاوشیوه بوونی دوو جیهانی جیاواز له وشه دا به یارمه تی سه مبول له واتایه کی نویدا بو راسته قینه له کاربگرن که ئیستاشی ده گه ل بئ هر کابوردی هه یه. سه مبول ماهیه تی وهی هه بوو ماکه له بهرته سکی دیتن و ئەزموون رزگار کا و پیگه یه کی سه رتری بو دیاری کا. توانییان گو شه نیگایه کی نوی به سه ر دنیا دا بکه نه وه، توانییان هه سته تیژتیپه ره کان که ناتۆرالیسم ده رفه تی هه ناسه ی پی نه ده دان زه وت که ن، توانییان هه ل و مه رجی شاعیر و نووسه ر تایبه تی تر و تاک که سیتر بکه نو ...

سه مبولیسم به و حاله ش له بیست و چوار سالی زیاتر نه خایاند هه رچه ند زۆری شت بو به جی هیشتووین به لام له سالی 1910 کۆتایی پیه اتوو ه.

بوو که ته واوی بایه خی نو سراوه به ئه و به شه گریده دراوه. ته نیا وشه یه که بایه خی هه یه و شاعیران و نووسه ران ده بئ به تیکه لاو کردنی وشه کان نو سراوه ی سیحراوی بخولقی ن.

- موسیقا: سه رنجی تایبه ت بو هه لبژاردنی وشه کان بو سه مبولیسته کان زۆر گرینگه، به لام هه مووی نیه، دۆزینه وهی حیس ئامیزی زاتی زمان، هاو ره گه زی پیته بی ده نگه کان و قافییه و چۆنییه تی له کارکردنی سه وته کان زۆر گرینگتره . پییان وابوو ئه وه موسیقایه که نو سراوه ی سه مبولیستی به تایبه تی شیعر له وتاری ئاسایی جیا ده کاته وه.

میراتی سه مبولیسته کان بو شارستانییه ت چ بوو؟

سه مبولیسته کان توانییان زه رفییه ت و تواناییه کانی زمان بدۆزنه وه تا ئه و

چیرۆکه میوان

«شلهی فسنجون»

ئەمشەو شایى شوپشە؛ کورەمامە کەت.

قەرارە لە ئیسفەهانەو بووکی بو ییت. لەوی خۆیندووویەتی و دەنکیکی دۆزیوئەو؛ فەرینا.

شەونم سەرقالی داخستنی دووگمە قاتە کەى سۆرانە.

فەرینا بەحق فەرینایە و جوانییە کەى کەم وینەیه. ماوہیە کە بووئە بنیشتەخۆشەى سەرزاری
خزمان و گولەمە جلیسەى مالان.

سۆران قاتە تازە کەى لیدی؛ بوئە نباخە کەشى سیئە.

رەنگە کەى لە جلمە جلیسییە کەى فەرینا ئە کالیئەو؛ تۆپە گولیک و، گولوکە یە کى نەخشین.

دەرگای کومیدى جلمە کان ئە کە مەو؛ دەستییک شالی خورمایى، دەستییک شینکى، مورادخانى،
سى دەست رانک و چۆغە و ...

سۆران ئە چیتە بەر ئاویئە گەرە کە:

- مامی!

- گیانى مامی!

- ئازیتاش دى؟

ئاویئە گەرە کە ئامیز بو فەریناش ئە کاتەو و هەردووکیان لە چۆ ئە گریت.

- ئەرى ئەزیزە کەم، ئەزیتا و خالە گولالەش دین.

دەست دەبەى دەستییک جل لە کومیدە کە دەردیئیت:

- شەونم! ئەم شالە شینکییانەت پى چۆنە؟

دەسبەجى رووی وەرئە گیریت:

- ئەيه پوۆۆۆ فەرااد!

ههشتا ماويه تي به جواني د- يكه ي كوٽايي فەرااد دابتاشي كه سوران وەرئەسوورئ و رووخساري به كوشي داكييه وه ئەنوسينيت.

دەستم شل ئەبئ و شالەشينكييه كه ئەخەمه وه سەر جيگاكي.

لەم يەك/دوو مانگەي ئەخیردا شەونم و فەرينا، دەم بە دەم جرينگەيان هاتوو؛ لەوانەيه شەوو پوۆۆي دوو گيگ نيټيان هەلۆه رانديت، چووزانم! رەنگە لەو هەش پتريان برانديتته وه. ئەم پەيوەنديه چروپه بي خيروبييريش نەبوو؛ پيرئ نيوهرۆ كه شكي باينجانەره شەمان هەبوو و دويشەويش، شله ي فسنجوون. رەنگە باوهر نەكەن بەلام خودا شاهيده زنجيره دراماي جيমে كانمان لەبیر چووبووه. راستي، قەتم نەيينبوو سوران قامكه كانی خوئی بليسيته وه، كه چي دويشه وه هەر ملچەي ئەهات!

ئەچيته بەر ئاوينه گەوره كه. قاتەر شه خەت دارە كه لە شەونم وەرئەگري و لە بەري ئەكەيت؛ فيكسي فيكس، بي كەم و زيا.

بە دەورا خولیک ئەخوئی، يەكي ديش؛ پیناچی خەياتە كه ي لە خاوهري دوور بووبئ و تو ليرە!

ئوخزن ئەپژيټه ژووره كه وه. بەندی پيئ سوران ئەپسي و ئەكه ويته تەرەليله. شەونميش چاك ئەبووژيټه وه.

ئەمشه و شايي شوپشه؛ كورەمامه كه ت.

قەراره لە ئيسفەهانە وه وهوي بو بيت!

پزگار لوتفي

«خۆشه و یستی»

ههوا کش و مات و لیل و تاریک بوو، شهو و بیدهنگی ولاتی داگرتبوو، کپو و چیا و ههر د و دارستان، له گۆمی مهندی شهو دا نوقم ببوون و شهوه زهنگ بالی بهسه ر گونده وه داکیشابوو. لووره لووری سه گیک له دووره وه له ناو دلای رهشایی بیدهنگی دهپچراند. له مال هاتمه دهر و بهره و دارستانی مهند و تاریکی دی بهرپیکه وتم. ههروا که به سه رهردی تهپر و پرئاونگ و خوناوه دا دهرویشتم، خهون و خولیا یه ک خه یالی داگرتبووم و بی مه بهست و ئامانج و گیتروویل به ره و پیش دهرویشتم. بیرم له دۆینی شهو ده کرده وه که له گهل سۆنیا، دهست له دهستی یه ک له ناو دارستانی کړوکپ دا پیاسه مان ده کرد و پهیمانی سی سالی عهشق و ئه وینمان تازه ده کرده وه و چیرۆکی عهشق و ئه وین و تاسه مان به گۆی یه کتردا دهچرپاندوو و ته می خه م و خه فته له ناو دلان دهرویه وه و جیگه ی خوی به ئاوات و حهز و خۆشی ده دا و دووباره له ناخی دلان دا ئه وینیکی تازه سه ری هه لده دا و گشت له شمایی گهرم داده هینا و ژیان بو ئیمه بو ن و بهرامه یه کی نوی ده نواند.

کاتیکی که له و فکر و خه یاله رزگارم بوو دیتم که له دارستان ده رچووم و به ره و چیا ی بهرز و قیت و قنج شه قاو هه لدینه وه و ورکه بهرده کان له ژیر پیم سوور ده خون و خو لا ده دن و گیا و گز له ژیر پیم دا ده پلیشینه وه .

دووباره فکر و خه یالی دۆینی شهو پرووی تیکردم، یانی ئه و شه وه ی که هه والی رویشتم بو سه ربازیم به سۆنیا دا و به چاوی پر له گریانه وه پیم گوت: ئه ی ئه وینداره خۆشه و یسته که م، ئه ی سۆمای دووچاوانم، تو هومید و ئامانجی ژینی منی من بی تو هیچم پووچم خالییم، ژیان و ژینی من به تووه به ستراوه، تو پرووناکی ده ری ژیا نی پر له ناسور و پر ته مایی منی. تکات لی ده که م هه ناسه که م، به رویشتنی من گر و کلپه و بلیسه ی ئه م عه شقه پاک و ئه فلا تونیه له ناو دلت سارد و کویر نه بیته وه و به لینیم پی بده ههروه ک من به لینیم پیدای، تا ئاخیرین ساته کانی ژیا نته ئه م ئه وین و عه شقه له دل ده رنه که ی و چاوه ریم بی.

له و حاله ته دا سۆنیا خوی به باوشم دا کرد و به گریان و سوز و ناله وه گوتی: چۆن شتی واده لینی، هه موو ژیا نی من توی، تو هه موو ساته کان و چرکه کانی ژیا نی منت داگرتوو وه

سەيرى ھەر شتېك دەكەم وئەنە و پرووخسارى تۆ دەيىنم ، تو له ناو دالما ئاگرېكت كردۆتەوہ
كە گر و كلپە و بليسهى به هيچ شتېك خاموش نابى .

عەشقى تۆ ھەموو جەستە و گيانمى داگرتووم و ژيانى من بى تۆ ئەستم و دوشوارە و
گيانەكەم بەئىنيت پى دەدەم عەشقى تۆ ھەر نەك لەو دنيايە بەلكوو لەو دنيايە كەش لە
دل دەر نەكەم.متمانەم پى بكة و بزانه كە خوشم دەوى ھەناسەكم .

رەسوول ئاغاپوور

بەتامى چىرۆك

قەلاۋىر پىچانە: كاتى خۆي ھەباس خانى ھۆرتەكەند جىبىكى كرىبوو و شۆفىرى بۇ گرتبوو. جىبەكەي ھەباس خان بەرەو بۆكان دى، لە ھەورازەكەي ھەوارەبەرزە لەپەر ماشىنىك بە تەنىشتىاندا دەخوشى و لىي تىپەر دەبى. ھەباس خان لە شۆفىرەكەي دەخوپى و دەلى پىي پىوھنى. لە دوورەيانەكە ماشىنى گۆرىن بەرەو سەتەكەي كۆرشى كەبىر ھەلدەگەپىتەوھ. ھەباس خان بە شۆفىرەكەي دەلى بکەوھ شوىنى! شۆفىر دەلى: خان! ئىمە دەچووين بۇ بۆكان! دەلى: وست بە گازى دەيە! كابرە گازى دەداتى و دەم لەسەرپىشت دەكەوئىتە دووى. لە كەلى قەلەندەر دەگاتە سەرى و وھپىشى دەكەوى. ھەباس خان ھەناسەيەكى ئاسوودەگى ھەلدەكىشى و دەلى: ئە ئاۋاي دايە دەگىم، جا ئەوجار بگەپىوھ!

بەستەلەك: كاك محەممەدى خەزورم سەرى لەبن پىچوكلادا خپ و چكۆلەيە و ھەمىشەش تاشراۋ! رۆژىك مالى خەزورمان ميوانمان بوون. نەوھيەكى خەزورم دەدواند و نەزىلەم لى دادىنا. لەم نىوھدا كوتم "ئەوھ چىيە تەپە خپىلەي گيا وردەلە!؟" نەزىلەم و كوتم "سەرە. چونكە بۇخۆي كچۆلەيەكى موودرئىزە بۇم قانع نەدەبوو كە بۇچى سەر دەبىتە تەپە خپىلەي گيا وردەلە! وەرەزى كردم. خەزورم فرىام كەوت؛ پىچوكلادەكەي داگرت و كوتى: ئەوھتا رۆلە؛ ئەوھ تەپىكى خپە و گياي وردى پىوھيە!

ماوھيەكى زۆر بە سەردا ھات. شەويك لە مالىكى پىر ميوان، ھەمان كچۆلە لەگەل رەفىقەكانى تىم ھالابوون و نەزىلەيان دەويست. لەنىو نەزىلاندا ھەمىسان كوتم: "ئەوھ چىيە تەپە خپىلەي گيا وردەلە!؟" ئەويش ھەر دەمەولەجى كوتى: سەرى بابەحەمەد! تا ماوھيەكى چاك فلقوھۆرى ميوانان درىژەي كىشا!

سابیر: هاوینی ئەوسال بیکاری زۆری فشار بو هینام، له ناحیلاجیان بوومه بهستنی فرۆش. له مهرز پیرهعهجه میکم لی پیدا بوو، زۆر شوخیباز و زمانشپر بوو. به حالهتی فشه زۆری جنیو دان. دوو سی هاورپی کوردی له گهڵ بوون. ئەمنیش بهستەنیم بو تی کرد و دامه دهستی و کوتم: خو زۆرت جنیو دان، ها ئەوهی بگره و بیلێسهوه! خودا وهتسه سینئ کوردهکانی هاورپی هیندهی پی پیکه نین پیرهعهجه م وهک رادیو کوژاوه.

کامران نه بی زاده: کاک رهحیم له دهستی ئەو پووله زۆرهی قهزی ئاو، هاواری لی ههستا بوو. دوو سی جاریش کارناسی له ئیدارهی ئاورا هینا بوو که به لی ئیمه پیوهری ئاوه که مان دروست نییه، دهناییمه زۆر دهست به ئاویوه ده گرین و هیچ خهساری ناکهین. پییان کوتبوو له پیوهردا هیچ کیشهیه ک نییه، لووله کیشیک به ره بزانه له ژوریدا لووله نه شکاوه.

لووله کیش که من دهیناسم چهنده قسه خووش و قوشمهیه، دهچی و چاو لی دهکا له هیچ جیگایه ک لووله نه شکاوه، پی ده لی: کاک رهحیم، ته نیا یه ک ریگای هیه، ئەویش ئەوهیه ئاودهسته کهی ژووری تیک دهی و له دهری ئاودهستیکی دیکه دروست کهی.

کاک رهحیم تووره ده بی و ده لی چی به سهر چیه یه!

لووله کیش ده لی مالت نه شیوی، کابرا له و ئاودهستهی مالتی تودا مه جبووره ههر چووه ژووری بووهی کهس دهنگی تره کهی نه بیسی، ئاوه کهی بهرداتهوه تا دیته ده ری.

سهرچاوهی ستوونی "به تامی چیرۆک": [کانالی تیلیگرامی "با قسهی خوش ون نه بی"](#)

